http://www.cherrythitsar.org

မြင့်စိုးဝင်း

သံယောင်ဥပေဒေ

Yvonne S.Thornton,M.D

Nothing This Family Can`t Do

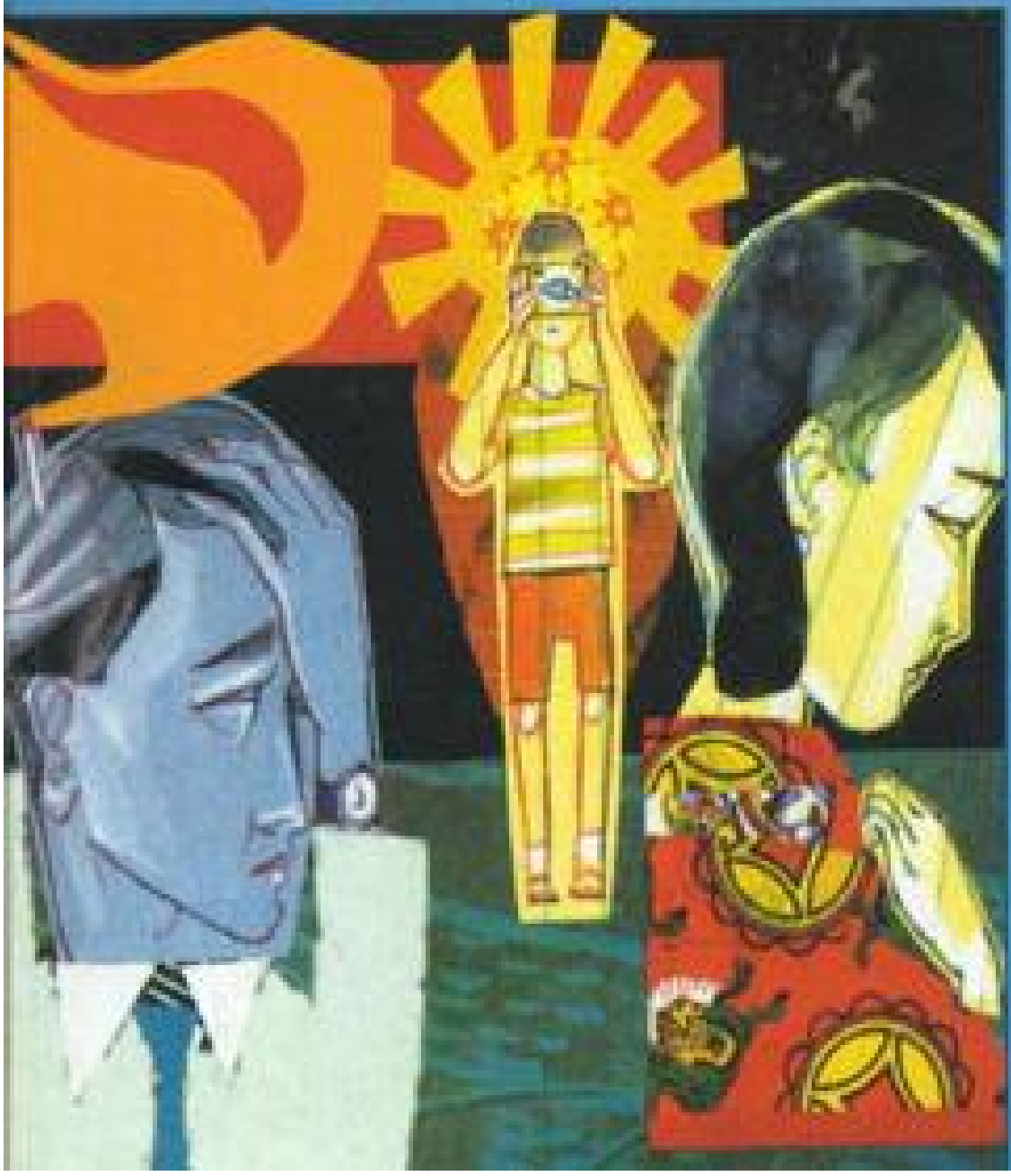

http://www.cherrythitsar.org

စိတ်ကူးချိုချိုအနုပညာ

(က၅) ဒဝဉ-ဝမ်း

တာမွေ ရန်ကုန်း
၀၆၆ - ၇ ၅၆၆ ၄၄

http://www.cherrythitsar.org

ဒီတစ်နှစ်စာရင်းဇယား

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

ပြည်သူ့အစားအသောက်

- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]

နိုင်ငံခြားဆိုင်ရာဝန်ကြီးဌာန (၄) ခု၌

- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]

စီးပွားရေးဆိုင်ရာဝန်ကြီးဌာန (၇) ခု၌

- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]

လူမှုရေးဆိုင်ရာဝန်ကြီးဌာန (၃) ခု၌

- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]

http://www.cherrythitsar.org

စိတ်ကူးချီချိုတာရုပ် ပြ

သိစေသာဘဝိစေဖေဖေ

Nothing This Family Can't Do

မြင့်မိုးညွှန့်

၂၀၁၂ ၊ ဖေဖော်

http://www.cherrythitsar.org

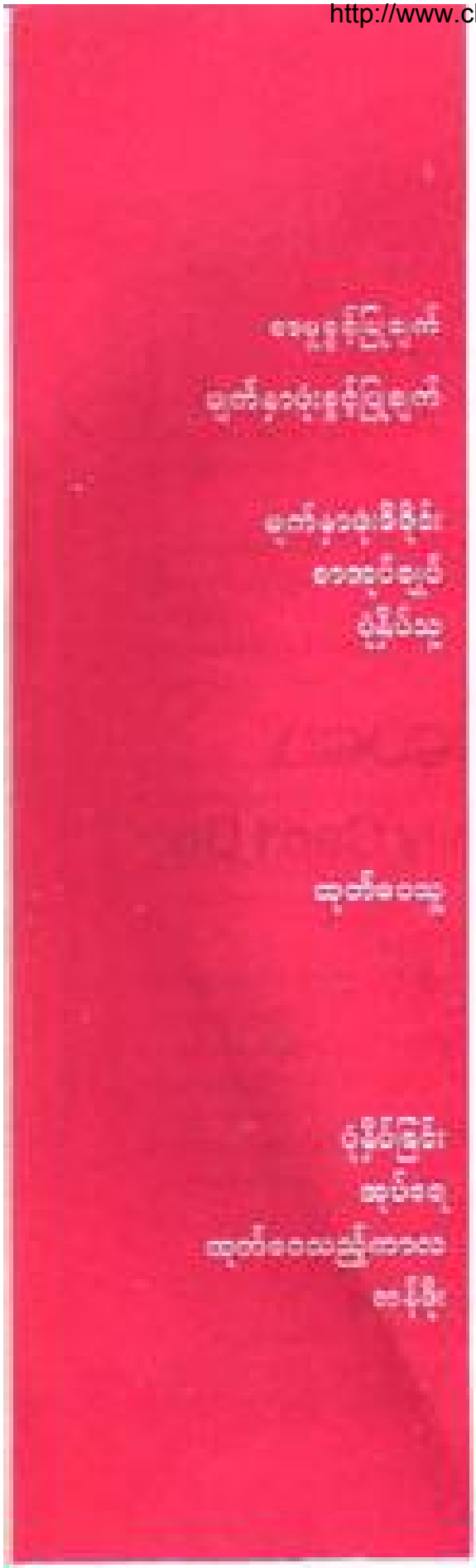

http://www.cherrythitsar.org

သံယောဇဉ်ဖေဖေ

ကစ်နေ့ ကျောင်းကနေ အိမ်ပြန်အရောက်မှာ ကျွန်မက ခပ်ကြွားကြွားလေး ပြောလိုက်တယ်။

"ဖေကြီး ... သမီး အဆင့်'အေ'ရတယ်"

"ကောင်းတာပေါ့ ... မုန့်ဝိုင်းလေးရဲ့" လို့ ဖေဖေက ကျွန်မနာမည်ကို ပြောင်ခေါ်ရင်း ပြန်ပြောတယ်။

"အေး ... ဩဘဲ ... ဒါထက် အဆင့်'အေ+' ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား ကွ"

http://www.cherrythitsar.org

၈ မြင့်စိုးလှိုင်

ဒီလိုနဲ့အဆင့် 'အေ+' ရပြီး ကျွန်မ အိမ်ပြန်လာတော့ ဖေဖေက "သိပ်ကောင်ကာပဲ သမီးရယ်၊ ဒီကစ်ခါ အဆင့် 'အေ+' ရအောင်လုပ်၊ သိလား" လို့ ပြောပြန်ပါရော။

ဖေဖေက ကစ်ဖက်သက် ကစ်ယူသန်သမားတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ လူမည်းမိသားစုကမွေးဖွားလာတဲ့ ကျွန်မကို ညီအစ်မတွေအနေနဲ့ ရှေ့လျှောက်ရမယ့် ဘဝခရီးက အဝေးကြီးရှိသေးတယ်ဆိုကာ သူ ကောင်းကောင်းသိတယ်။ ပြီးတော့ သူယုံကြည်ထားကာ ကစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒါက "ဒီနေရာရောက်ရင် ကော်ပါပြိုလို့ မှန်းထားမယ်၊ ပြီးတော့ အဲဒီနေရာကိုပဲရောက်တယ်ဆိုရင် မင်းရှုံးပြီသာမှတ်။ မင်းစိတ်ထဲမှာ အမြဲတမ်းစွဲနေရာမှာက ရှေ့ဆက်ကိုးလေ လက်ထဲမှာ ဒို့ထက်ဆုပ်မိလေ ဖြစ်ရမယ် ဆိုကာပဲ။ မင်းအနေနဲ့ အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ချင်စိတ်လည်း ရှိမယ်၊ အလုပ်ထဲကို စိတ်ရောကိုယ်ပါလည်း နှစ်ထားမယ်ဆိုရင် လုပ်လို့ဖြစ်ကို ဖြစ်ရမယ်" တဲ့။

သမီးငါးယောက်နဲ့ ဖေဖေပုံက ဘာနဲ့ကူသလဲဆိုတော့ မိန်းကလေး အသင်းတစ်သင်းရဲ့ အားကစားနည်းပြတစ်ယောက်လိုပဲ။ အားပေးလှုံ့ဆော်ရ၊ အပြစ်ပေးရ၊ ချီးမွမ်းရကာကာတစ်မျိုး၊ ကင်းကင်းမာမာကွန်းပိုလိုက်၊ ညင်ညင်သာသာ နားချလိုက် လုပ်ရကာက ကစ်မျိုးနဲ့ ကျွန်မကိုကို ပြိုင်ပွဲ ကစ်လျှောက် 'အေ++' အဆင့်မျိုးကွေရပြီး အောင်ပွဲဝင်အောင် လုပ်ပေးခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘဝမှာရှိရမယ့် အဆုံးစွန်မျှော်မှန်းချက်နဲ့ ပတ်သက်လာရင်တော့ ကျွန်မကိုကို ဖမ့ဖမ့လျော့လျော့ ဖျော့ဖျော့တန်တန် အဖြစ်မခံခဲ့ဘူး။

http://www.cherrythitsar.org

သူ့သမီးငါးယောက်စလုံး ကြီးလာရင် ဆရာဝန်မကြီးကွေ့ဖြစ်ရမယ်ဆိုကဲ့ ကကယ်ဖြစ်ဖို့မလွယ်ကဲ့ အကွေးနဲ့လည်း ဖေဖေက စိတ်နှလုံး ဒုန်းဒုန်းချတားလိုက်သေးတယ်။ ကကယ်ကော့သူ့အလုပ်က ကာယလုပ်သားပါ။ မေမေက သန့်ရှင်းရေးအလုပ်သမ လုပ်တယ်။ ပြန်ပြောရမယ်ဆိုရင်ကော့ ၁၉၄၈ ပြည့်နှစ်ကွေ့ရဲ့ စောစောပိုင်းအချိန်လောက်ကပေါ့။ အဲဒီကုန်းက အခွင့်အရေးကန်းကူညီမျှမှု မရှိသေးဘူး။ အပြုသဘောဆောင်ကဲ့ လူပ်ရှားမှုဆိုကာလည်း မပေါ်သေးဘူး။ ဒီလိုကာလမျိုးမှာ ကျွန်မကို့အကွက်သူမက်ခဲ့ကဲ့ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်က ကကယ်ဖြစ်လာဖို့ဆိုကာများဝေးပါသေးရဲ့။

နယူးဂျာစီနယ် မွန်မောက်ခံတပ်မှာ ဖေဖေ မြေကျင်းကူးကဲ့အလုပ် ဝင်လုပ်ကဲ့အချိန်။ မေမေက စကုတ္တာမြောက်သမီးကလေးမျက်နှာမြင်ကယ်။ အဲဒီနောက် ကစ်ယောက် မွေးသေးကယ်။ အဲဒါလေးကလည်း ပဉ္စမမြောက် မိန်းကလေးပဲ ဖြစ်နေကော့ဖေဖေနဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ကျင်းကူးသမားဇကွေက ဖေဖေ့ကို သမီးကစ်ပြုကြီးကလွဲရင် ဘာမျှမရှိကဲ့လူဆိုပြီး ဂိုင်းစကြကယ်။ ကစ်ဖက်သားမခံချင်အောင်ပြောကကဲ့ လူကစ်ယောက်ကကော့သူ့မိန်းမသာဆိုရင် "ဟင် ...သမီးငါးယောက်မွေးပြီး သား ကစ်ယောက်မှ မမွေးတဲ့မိန်းမ၊ ငါ နင်နဲ့မနေဘူး၊ သွားမယ်" လို့ ပြောလိုက်မှာပဲကဲ့။ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေက မေမေ့ကို ချစ်ကယ်။ သားယောကျာ်းလေး ကစ်ယောက်ကစ်လေကော့ သူလည်း လိုချင်ကာမှန်ပေမယ့် မရလို့ဆိုပြီး မိသားစုကိုခွဲခွာသွားမယ်ဆိုကဲ့ ရည်ရွယ်ချက်မျိုး သူ့မှာ ယောင်လို့ကောင် မရှိခဲ့ဖူးပါဘူး။

http://www.cherrythitsar.org

၁၀ မြင့်စိုးလှိုင်

ကခြားအလုပ်သမားကွေကသူ့ကို နောက်ဟယ်ပြောင်ဟယ် လုပ်လည်း ခံနေကာပဲ။ ကစ်နေ့ကော့ ဖေဖေက သူကို့ကို ပြန်ပြော လိုက်ကယ်။

"အေး... ငါ့သမီးကွေကြီးလာလို့ ဆရာဝန်ကွေဖြစ်လာ ကော့မှ မင်းကို့ မရယ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေမယ် မှတ်ထား"

"ဘာကွ၊ မင်းက ဘယ်သူ့ကိုပြန်နောက်နေကာလဲ" လို့ မေးရင်း အလုပ်သမားကွေက ခွက်ထိုးခွက်လန် ရယ်ကြကယ်။

"အဲဒီလို စိမ်ကိန်းကွေချထားတဲ့ မိန်းကလေးမျိုးကွေပေါ့ကွ၊ စောစောစီးစီး ယောကျ်ားရကုန်ကာ၊ မင်းချာတိတ်ကွေလည်း ၁၉ နှစ်သမီးလောက် ရောက်ကာနဲ့ ကလေးတွဲလောင်း ဖြစ်ကုန်မှာ ပါကွာ"

"ငါ့ကလေးကွေ မဖြစ်စေရဘူး" ဖေဖေက ပြန်ပြောကယ်။

စိတ်ထဲမှာလည်း သူ့စကား သူပြန်ကြားယောင်နေကယ်။ ဆရာဝန်မကြီးကွေကဲ့။ အသံထွက်ရကာ ခဲ့ညားလိုက်ကာ။ ဆရာဝန်ကွေဆို မြေကျင်းကူးစရာမလိုဘူး။ အိမ်ကကာလိုက်ပြီး ရေဆေး ကြမ်းကိုက် လုပ်စရာမလိုဘူး။ ဘုရားသခင်က ငါ့ကို သမီးကွေချည်း ပေးသနားကော်မူကာဟာ အကြောင်းရှိရမယ်။ သူကို့ကို ငါ ကစ်ခုခုဖြစ်အောင် လုပ်ပေးမယ်။ ဒါကို ငါ့မျက်စိနဲ့ ကပ်အပ် မြင်သွားရစေမယ်။

ကကယ်ကော့ ဆရာဝန်ဖြစ်အောင်ဘယ်လိုလုပ်ရကိုင်ရမယ် ဆိုကာ ဖေဖေ သိပ်သိလှကာမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေ ပြောပြ ကာကို သူ သဘောကျကယ်။ ဟုတ်ကယ်၊ ပထမဦးဆုံးအဆင့် က သမီးကွေ ကျောင်းမှာ စာကော်ဖို့ပဲ။ သူဆို ၁၄ နှစ်သားနဲ့

http://www.cherrythitsar.org

ကျောင်းထွက်ခဲ့ရကယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီအမှားမျိုး နောက်ထပ်မဖြစ်စေရဘူးလို့ သူ သန္နိဋ္ဌာန်ချခဲ့ကယ်။

နယူးဂျာစီနယ်၊ လောင်းဘရန့်ချ်မှာ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရတဲ့ နှစ်ကာလတွေကတော့ ဖေဖေ့အတွက် စိတ်ဓာတ်ကျစရာပါ။ ကျောင်းမှာလည်း ကျောင်းမှာမို့ မျက်နှာငယ်ခဲ့ရကယ်။ အဂတ်ဆိုလည်း အဟောင်းအနွမ်းတွေပဲ ဂတ်ရတာမို့ ကိုယ့်ဟာနဲ့ကိုယ် လိပ်ပြာက မသန့်ချင်ဘူး။ ရုပ်အင်္ကျီကော်လံမှာ ချည်စတွေ ဖွာထွက်နေတာကို ချုပ်ချုပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်သွားအောင် ဆိုပြီး အစ်မလုပ်တဲ့သူက ဂျုံမှုန့်အနှစ်နဲ့ ကော်တင်ပေးကယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီကော်တင်ထားတာကြီးက လည်ကုပ်ပေါ်မှာ ကော်ကော်အနေရခက်တာ။ ပြီးတော့ သူ့ကို လူကတာက ဂိုင်းသနားတာ ခံနေရကယ်လို့လည်း စိတ်ထဲက ခံစားနေရကယ်။

ဒီကော့လည်း ဖေဖေ ကျောင်းထွက်လိုက်တာ အံ့သြစရာကော့ မရှိပါဘူး။ အဲဒီလို ပညာတစ်ဝိုင်းတစ်စနဲ့ ထွက်ခဲ့ရလို့ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး စိတ်မချမ်းမြေ့စရာအကြောင်းတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ကယ်ဆိုပေမယ့် ကျွန်မကို့ဖေဖေက အမြဲကမ်းလို သူ့မှာ ရှိသလောက်နဲ့ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့တဲ့သူပါ။ ၁၉၃၉ ခုနှစ်မှာ သူ အလုပ်တစ်ခုရကယ်။ ဆယ်နှစ်ဒီဟွက်ခ်ကမ်းခြေကို အကာအကွယ်လုပ်ဖို့ ဇရောမကျောက်တုံးကြီးတွေနဲ့ ဆိပ်ခံဆောက်တဲ့ နေရာမှာ ကူဖော်လောင်ဖက်အလုပ်ပေါ့။ လခထုတ်တဲ့နေ့ကိုင်း သူ ခြေဦးလှည့်ခဲ့တာကတော့ ဟာလင်မ်မြို့ဘက်ပဲ။ အဲဒီမြို့မှာက လူတွေနဲ့ ဆိုင်းသံ ဗုံသံ ဂီတသံတွေနဲ့ စည်ကားပြီး ဂျော်စရာကောင်းတာကို။

http://www.cherrythitsar.org

၁၂ မြင့်စိုးလှိုင်

သိပ်မကြာပါဘူး၊ ဟာလင်မ်မြို့က အကြီးကျယ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံး ဆိုတဲ့'သာရေဇာဟိုကယ်' မှာ သူ ပစ္စည်းသယ်တဲ့ ပေါ်ကာအလုပ် ရကယ်။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး သူ အင်မတန်စွဲလန်းတဲ့ ဂျက်ဇ်ကီးဝိုင်းနဲ့ လူကို မွေ့ရမ်းပြီးကရတဲ့ ကာလပေါ်အကကရအောင် ညကိုင်း ခြေစကြာဖြန့်ကော့ကာပါပဲ။

ဒီလိုနဲ့ပဲ နာမည်ကျော် ဆဗိုင်းကပွဲခန်းမထဲမှာ ကရင်းမေမေနဲ့ သူ ဆုံခဲ့ကာပေါ့။ မေမေက သူကို့နှစ်ယောက်ဇာတ်လမ်းကို ပြန်ပြောရင် အဲဒီနေရာက စလေ့ရှိကယ်။

"အဲဒီအသားမည်းမည်းနဲ့ ကောင်လေးက အနားရောက်လာပြီး ကိုနဲ့ကပါရစေလို့ ခွင့်ကောင်းကယ်။ ကို့ကလည်း ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ကွေးကြည့်ကယ်။ သူနဲ့ အချိန်ကုန်ခဲ့ပြီး ကနေရင် ငါကော့ ရူးရာကျမှာပဲပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ကကြည့်လိုက်ကော့ ညည်းနယ်အေ အကသမားဖြစ်ဖို့များ မွေးလာသလား အောက်မေ့ရကယ်၊ အံ့ရော"

မေမေလည်း 'သာရေဇာဟိုကယ်' မှာ အိပ်ခန်းလှည်းကျင်းပြင်ဆင်ရတဲ့အလုပ် လုပ်နေမှန်း ဖေဖေ သိခဲ့ရကယ်။ နာမည်က အီကက်စကာဖရန်စစ်အက်ဒ်မွန်စ်။ ဒါပေပမဲ့ လူကိုင်းက ကက်စ်လို့ပဲ ခေါ်ကယ်။

ဘုဂ္ဂဝ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလမှာ ဖေဖေ အလုပ်ခန့်စာရကယ်။ ကျန်းမာကြောင်း ဆေးလက်မှတ်ကတ်ပြပြီးရင် အလုပ်ဝင်နိုင်ပြီတဲ့။ ဒါနဲ့ စက်တင်ဘာလ ၂၉ ရက်နေ့လည်းကျရောကက်စ်နဲ့သူ လီနော့စ်ရိပ်သာလမ်းက ဂူးလ်ဂါသ်ကုန်ကိုက်ကြီးသွားပြီး လက်စွပ်ကစ်ကွင်းကို ကစ်ဒေါ်လာခွဲ ပေးဝယ်ခဲ့ကြ

http://www.cherrythitsar.org

ကယ်။ အဲဒီနောက် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းလေးတစ်ကျောင်း ဝင်ပြီး ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးဆီမှာ သူကို့နှစ်ယောက်ကို လက်ဝတ်ပေးဖို့ လျှောက်ကယ်။ နောက်နေ့မှာ ဖေဖေ အလုပ်ဝင်ပါကယ်။

http://www.cherrythitsar.org

ရတာလေးနဲ့ ဝအောင်စား

သမီးဦးလေးမွေးကယ်ဆိုကဲ့ သကင်း ကြားရကဲ့အချိန်မှာ ဖေဖေက ကောင်ပစီဖိက်ဒေသရောက်နေကယ်။ ကျွန်မရဲ့ အစ်မ အကြီးဆုံး ဒွန်နာကို ၁၉၄၄ ခုနှစ်မှာ မွေးကယ်။ အဲဒီနှစ်မှာပဲ ဖေဖေ အလုပ်ကထွက်ကယ်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ်ကျကော့ ဂျင်းနက်ကို မွေးပါကယ်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်မှာ ဖေဖေ ကိုယ်လေးလက်ဝန်ရှိပြန်ကယ်။

အဲဒီကိုယ်ဝန်ကကော့ ဗွန်လို့ခေါ်ကဲ့ ကကိယသမီး ကျွန်မပါပဲ။ ကိုလံဘီယာ သာသနာပြုဆေးရုံမှာကက်နေကဲ့ မေမေ့ခုကင်

http://www.cherrythitsar.org

ဘေးကို ဖေဖေရောက်လာတော့ သူက လေသံကိုးကိုးနဲ့ "အောင်မယ်၊ တက်စ်ရေ၊ ကလေးက ချစ်စရာလေးကွ၊ ပါးပေါမှာ အမှတ်ကလေးလည်းပါတယ်။ အမှတ်က မုန့်ဝိုင်းလေးနဲ့ ကူတယ်ကွ" လို့ ပြောတယ်။ အဲဒီကစပြီး ကျွန်မလည်း မုန့်ဝိုင်းလေးလို့ နာမည်ကွင်ခဲ့တာပါပဲ။

မေမေနဲ့ကျွန်မကို ဆေးရုံကနေ အိမ်ပြန်ခေါ်ရအောင်အလာ၊ လမ်းမှာဖြစ်ခဲ့တာကစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒီအကြောင်းကို ဖေဖေလည်းရေလည်အောင် ရှင်းမပြတတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ဖေဖေက "မုန့်ဝိုင်းလေး၊ မင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဖြစ်လာတာမှန်သမျှ ဘယ်တော့မဆို မျက်လှည့်ဆန်ဆန် ဖြစ်တတ်တယ်" လို့ ကျွန်မကို မကြာမကြာ ပြောတတ်တယ်။

အဲဒီနေ့က ဖေဖေ့အိုက်ထဲမှာ ဒေါ်လာ ၂၀ ပဲ ရှိတယ်။ "မုန့်ဝိုင်းလေး၊ လူဟာ ဆင်းရဲလာပြီဆိုရင် ကိုယ့်မှာ ငွေဘယ်လောက်ရှိတယ်ဆိုတာ တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မလွဲအောင် ကိုကိုကျကျသိတယ်ကွ" လို့ ဖေဖေက ရှင်းပြတယ်။ "ဆေးရုံကို လာရင်းနဲ့ လမ်းမှာ ကလေးအကွက် ဇန္ဓေးဇန္ဓေးထွေးထွေးရှိအောင် တစ်ခုခုဝယ်သွားရရင် ကောင်းမယ်လို့ ဖေဖေ တွေးမိတယ်။ ဒါနဲ့ ဆိုင်တစ်ဆိုင်ဝင်ပြီး စောင်ကလေးတစ်ထည် ဝယ်တယ်။ စောင်က ဂါဒေါ်လာကျတယ်။ ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဆို ငါ့မှာ ၁၉ ဒေါ်လာ ကျန်သေးတယ်ပေါ့။

"ဆေးရုံရောက်လို့ မိန်းမကိုခေါ်ရအောင် လာတယ်လည်းပြောရော ဆေးရုံက ဝိုင်းလုပ်တော့တာပဲ။ 'ဒေါ်လာ ၂၀ ပေးမှ ရှင့်မိန်းမနဲ့ကလေးကို ခေါ်လို့ရမယ်၊ မပေးရင် မခေါ်ရဘူး' တဲ့။

http://www.cherrythitsar.org

ဖေဖေက ကျွန်တော့်မှာ ၁၅ ဒေါ်လာပဲရှိပါကယ်ဗျာဆိုပြီး သူကိုကို ပြရအောင် အိတ်ထဲလည်းနှိုက်လိုက်ရော၊ ထွက်လာတော့ ဒေါ်လာ ၂၀ ဖြစ်နေတယ်။

"ကိုင်း ဒီ ၅ ဒေါ်လာက ဘယ်ကပိုလာရတာလဲ။ ငါလည်း မပြောတက်ဘူး မုန့်ဝိုင်းလေးရေ။ ငါသိတာကတော့ ဒီပိုက်ဆံဟာ မရှိရာကနေ ရှိလာတာပဲ။ အဲဒီနေ့ကစပြီး ဒီကနေ့ထိ မင်းနဲ့ ပက်သက်လာရင် ကစ်နည်းမဟုတ်ကစ်နည်း မျက်လှည့်ဆန်ဆန် ဖြစ်တက်တယ်လို့ ဖေဖေ အကွေးပေါက်သွားတာပဲ"

ပုံပြင်လေးကိုကျွန်မသဘောကျလိုက်တာ။ ဒီပုံပြင်က ကျွန်မ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ခင်းကျင်းပြသရသမျှကို မိုးမစိုအောင် ထီးတစ်လက်လို မိုးကာပေးခဲ့တယ်။ ဒီပုံပြင်ကပဲ ကျွန်မအကွက် အဆောင်ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်လာပြီး ကျွန်မမှာ ထူးခြားချက် ရှိကယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆ ခိုင်မာအောင် လုပ်ပေးတယ်။ ကျွန်မကို စွန့်ရဲကဲ့သတ္တိရှိအောင်၊ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကြိုးစားအားထုတ်တတ် အောင်လည်း လုပ်ပေးပါတယ်။

ဖေဖေ့ရဲ့ ဦးစားပေးကိစ္စကွေကတော့ ရှင်းကယ်။ မိသားစု အရေးက အမြဲတမ်း ရှေ့ကလာတယ်။ သူ အိမ်ထောင်ကျခါစ စောစောပိုင်း ကွေ့ရတဲ့ အကွေ့အကြဲကွေကလည်း သူ့လောက် ခံနိုင်ရည်မရှိတဲ့လူဆိုရင် ကယောင်ချောက်ချားဖြစ်ပြီး ချာချာ လည်သွားလောက်တယ်။ ဒွန်နာက ငါးနှစ်၊ ဂျင်းနက်က လေး နှစ်၊ ကျွန်မက နှစ်ခါလည် မရှိတရှိလောက်မှာ ကစ်နေ့ ဖေဖေ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ဓမ္မမျက်နှာကြည့်ရတာ သုန်မှုန်တင်းမာ နေတာ ကွေ့ရတယ်။

http://www.cherrythitsar.org

၁၈ မြင့်စိုးလှိုင်

"ကက်စ်၊ နှုက်ခမ်းကြီးစူလို့ ဘယ်လိုဖြစ်နေကာလဲကွ" လို့ ဖေဖေက မေးတယ်။ မမေမေက ခပ်ကိုးကိုး ပြန်ပြောတယ်။

"ရှင် မကြားဘူးလား၊ ဒွန်နာအရွယ်နဲ့ မတိမ်းမယိမ်းလောက် ပဲရှိတဲ့ ကလေးမလေးတစ်ယောက် ညကုန်းက အိမ်အပြင်ဘက်မှာ မကောင်မကရာအလုပ်ခံရလို့တဲ့"

မီးဖိုချောင်ထဲကစားပွဲမှာ ဖေဖေ လေးလေးပင်ပင် ထိုင်ချလိုက်တယ်။ ခါင်းကိုလည်း လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ထောက်ထားတယ်။ ခါင်းပြန်မော့လိုက်တဲ့အချိန်မှာ သူက မမေမေ့ကို ပစ္စည်းကွေ ထုပ်ပိုးဖို့ ပြောတယ်။ သူတို့ ဒီမြို့ကနေ ပြောင်းကြမယ်တဲ့။

"ကက်စ်ရေ၊ ကိုကလေးကွေကို ဒီမြို့မှာ ကြီးတဲ့အထိ ထား လို့ မဖြစ်ကောဘူး၊ ကြုံကြုံကြုံကြိုက်ကြုံကြိုက် ကိုကော့ လောင်း ဘရန့်ချိန်းယ်ဘက် ပြောင်းကြမှ ဖြစ်မယ်"

ပြောင်းရွှေ့ပြီးတဲ့နောက် ဖေဖေဟာ မြို့အပြင်ဘက်မှာတည်ခဲ့ ထားတဲ့ မွန်းမောက်ခံတပ်မှာ အလုပ်အကိုင်တစ်ခုရအောင် အရင် ရှာပါတယ်။ မြေကျင်းကူးတဲ့ လုပ်ခလေးတစ်ခုပဲ ရစရာရှိကာမို့ အရာရှိကွေရဲ့ ကားကွေကို အရောင်တင် ကိုက်ချက်ပေးပါရစေ ဆိုပြီး အလုပ်ကောင်းတယ်။ အလုပ်အားရက်ကွေမှာလည်း သူ ကို့ အိမ်ပြင်းတံခါးကွေ ဆေးကြောပေး၊ ကြမ်းခင်းကွေ အရောင် တင် ကိုက်ချက်ပေးတယ်။ တခြားဇာဂီရအလုပ်တစ်ခု၊ ပြုစုရာ ပြင်စရာ အလုပ်တစ်ခု ရှိတယ် ကြားရင် ကြားကာနဲ့ "ဟုတ်ကဲ့၊ ဖြစ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် အလုပ်ပြီးကာနဲ့ ချက်ချင်းလာလုပ်ပေး ပါမယ်" လို့ မဆိုင်းမတွ ပြောတော့တာပဲ။

http://www.cherrythitsar.org

အလုပ်ကွေပင်ပင်ပန်းပန်း ဘယ်လောက်ပဲလုပ်လုပ် အပတ်စဉ် ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေးနေ့လောက်ရောက်တာနဲ့ အိမ်အကွက်ဖေဖေ ရှာဖွေစာ ပိုက်ဆံကွေဟာ သုံးလို့ကုန်ပြီ”

“ဘယ်ကွေရောက်ကုန်တယ်ဆိုတာ ကျွန်မ လာမမေးနဲ့”

မေမေက ဖေဖေ့ကို ဟန့်တယ်။

“ရှင်က ဒီထက်ပိုစစ်စီးနိုင်မယ်ထင်ရင် ကိုယ့်ဘာသာ ဈေးထွက်ဝယ်ပေါ့”

“အေး...ငွေကို ဒီထက်ပိုပြီး အသုံးခံအောင် ငါလုပ်ပြမယ်”

လို့ ဖေဖေက ပြောလိုက်တယ်၊ အဲဒီအချိန်ကစပြီး ကောက်လျှောက် သူပဲ ဈေးဝယ်ထွက်တယ်။ နေ့တစ်ပတ်လည်ကြာနေတဲ့ ပေါင်မုန့်ကို ဈေးပေါပေါနဲ့ဝယ်တယ်။ သားဈေးငါးဈေးထဲ ရောက်တော့လည်း လျှော့ဈေးနဲ့ရောင်းတဲ့ အသားကုံး ငါးကုံးကို၊ ဆိုင်ကျန် ကန်းလန်းဆွဲထားတဲ့ ကြက်သားကို့လိုဟာမျိုးမှ ရွေးဝယ်တယ်။

ဖေဖေက အရိုအရွဲစကွေကို ပါးပါးလှီးထုတ်ပြီး အကုံးကလေးကွေ ညီညီညာညာကုံးတယ်။ ဟင်းကိုင်နေရင်းလည်း မားကိုမြောက်လျက်သား မကြာခဏ ရပ်ထားပြီး ခုလို ကျီစယ်တယ်။ “ဒီအရွက်စိမ်းစိမ်းကွေကော့ ဖယ်မပစ်ဘဲ ထည့်ချက်မှဖြစ်မှာပါ။ အဲဒီအရွက်စိမ်းကွေထဲမှာပါတဲ့ ပင်နင်စလင်က မင်းကို့ ကျန်းမာရေးအကွက် ကောင်းတယ်ကွ” တဲ့။

ကလေးကွေဖြစ်တဲ့ကျွန်မတို့ကတော့ဖေဖေ ကြိုးစားပမ်းစားချက်ပြုတ်လုပ်ကိုင်နေတာကို အားရကျေနပ်နေကြတာပဲ။ ပြီးတော့ စားပွဲပေါ် ထမင်းပွဲဟင်းပွဲ ရောက်လာဖို့ကိစ္စဟာ အကောင်ရုန်းကန်အားထုတ်ရပါလား ဆိုတာလည်း သဘောပေါက်ကြရ

http://www.cherrythitsar.org

ကယ်။ ကစ်ည ကျွန်မကို့ကွေ ဂက်သားဟင်းနဲ့ စားသောက်နေကြကုန်းမှာ အိမ်ကံခါးခေါက်သံ ကြားရကယ်။ ကျွန်မထက် အကြီးဖြစ်တဲ့ ဂျင်းနက်က သုတ်ခနဲကံခါးပေါက်ဝ သွားရပ်ပြီး ဧည့်သည်ကို "ဂက်သားဟင်းစားချင်ရင် ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ပြန်ပြီး ကိုယ့်ဘာသာချက်စား" လို့ ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောချလိုက်ကယ်။

ဂျင်းနက်ကကော့ ဒီအကိုင်းပါပဲ။ မပြောင်းလဲဘူး။ သူက စိတ်မာတယ်။ သူပုန်မ၊ သမီးဦး ဒွန်နာက စိတ်ပျော့ကယ်။ ကျွန်မအောက်က လင်ဒါနဲ့ ရီကာတို့ နှစ်ယောက်က ပုံသွင်းသလို ရပြီး သင်လွယ် ကက်လွယ်ကယ်။ အလက်ဖြစ်တဲ့ ကျွန်မကကော့ သူများချစ်ကာ ခင်ကာ ခံချင်ကယ်။ အလိုက်အထိုက်ပဲ နေချင်ကယ်။

http://www.cherrythitsar.org

ကိုယ့်အိုးကိုယ့်အိမ်

ဒွန်နာကလွဲရင် ကျွန်မကိုအားလုံးရဲ့ နာမည်ကွေက အရင်က ထင်ပေါ်ပြီးသား နာမည်ကွေကို အစွဲပြုပြီးမှည့်ထားကြကာပါ။ ဂျင်းနက်မယ်ဒေါနယ်လ်၊ ရီကာဟော်ဂန်နဲ့ လင်ဒါဒါနဲ့လိုက်ဆိုကာ အဲဒီအချိန်က နာမည်ကြီးရုပ်ရှင်မင်းသမီးကွေပေါ့။ ဗွန်လို့ခေါ်ကဲ့ ကျွန်မ နာမည်ကကော့ နာမည်ကျော် ဒိုင်ယွန်ဂါးမြွာပူးထဲက ကစ်ယောက်ရဲ့ နာမည်ပါ။ လူကစ်သန်းမှာကစ်ယောက်ဂါးမြွာပူးမွေးဖို့ဆိုကာ ဖြစ်ကောင်ဖြစ်ခဲမဟုတ်လား။ ဒီအကိုင်းပါပဲ။ ကျွန်မကိုညီအစ်မ ဂါးယောက်လည်း နာမည်လေးကွေက

http://www.cherrythitsar.org

ချောမွေ့ပြေပြစ်သလောက် ဒီလောကကြီးထဲမှာ ဘယ်ကိစ္စမဆို ချောမွေ့ပြေပြစ်ဖို့ကျကော့ ဖြစ်ကောင့်ဖြစ်ခဲချည်းပါပဲ။

ဖေဖေက မကောင်းမြင်ကဲ့ဘက်မှာ ဘယ်ကုန်းကမှမနေဘူး။ အခြေအနေအရ လုပ်လို့မဖြစ်နိုင်တာကွေ့နဲ့ ကျွန်မကို ကြဲလာရင် ဖြစ်အောင်လုပ်ဖို့ အမြဲအားပေးတယ်။ ကျွန်မ ကျောင်းစတက်ကဲ့ အချိန်ကုန်းကဆိုရင် ဖေဖေက ကျွန်မကို 'ယုန်ကိုအမီလိုက်' ဆိုပြီး လေးလေးနက်နက်မှာတယ်။ သူက အမဲလိုက်ခွေးကြီးကွေရဲ့ အပြေးပြိုင်ပွဲအကြောင်း ရှင်းပြတယ်။ ခွေးကွေက ရင်နှစ်ခြမ်း ဖြန်းဖြန်းကွဲအောင် ပြေးမှာပေါ့ကဲ့။ ဘာပြလို့လည်းဆိုကော့ သူကိုပြေးလမ်းပေါ်မှာ ရှေ့ကနေ ယုန်ကို ကြိုလွှတ်ပေးထားကော့ အဲဒီယုန်ကို မမီမီအောင် ပြေးလမ်းအကိုင်း ပက်လိုက်နေရတာကိုး။ ကျွန်မကို့ကို ဖေဖေ လုပ်စေချင်တာကလည်း ဒါပါပဲ။ ပထမရဖို့ဆိုရင် ကျွန်မကို့ ရင်နှစ်ခြမ်း ဖြန်းဖြန်းကွဲအောင် ကြိုးစားပြီးကော့ သာ သင်ကြ။

ဖေဖေပြောတာမှန်တယ်။ ကျောင်းမှာ ပက်ထရစ်ရှာဆိုကဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်က ကျွန်မအမီလိုက်ရမယ့်ယုန် ဖြစ်လာတယ်။ သူရကဲ့အဆင့်မှက်ကွေ ဘယ်လောက်ကောင်းကောင်း၊ ကျွန်မက အဲဒီအဆင့်မှက်ကို မမီမီအောင် လိုက်ကြိုးစားတယ်။ တစ်ခါတစ်လေများကျွန်မကြိုးစားကဲ့အရှိန်ကသူ့ကို ကျော်ပြီးကော့ ကောင် တက်သွားလိုက်သေးတယ်။

ဖေဖေ့စိတ်ထဲမှာက ကျွန်မကို့ညီအစ်မကွေ ပညာကောင်း ကောင်း သင်ရဖို့တစ်ခုပဲ စွဲထားတာ။ ဒါကြောင့်မို့ 'လဒိလို' လမ်းပေါ်မှာ အခွန်ဌာနက လေလံပစ်ကဲ့ မြေကလေးတစ်ကွက်ကို

http://www.cherrythitsar.org

ဒေါ်လာ ၂၀၀ ပေးပြီး ဂယ်ဖြစ်အောင်ဂယ်ကယ်။ သူ့စိတ်ကူးက ကော့ အဲဒီ 'လဒ်လို' လမ်းမှာ အိမ်တစ်လုံးဆောက်မယ်ဟော့။ ဒါမှ သူ့သမီးတွေ မြို့ထဲက ကျောင်းကောင်းကောင်းမှာ ကက်နိုင်မယ်၊ စာကောင်းကောင်းသင်ရကော့ ဆရာဝန်မကြီးတွေ ဖြစ်လာမယ်ဟေ့။

အိမ်ဆောက်ကော့လည်း သူ့ကစ်ယောက်ကည်း ဆောက်ကာ။ မြေအောက်ခန်းအကွက် ကျင်းကူးကာတစ်ခုပဲ အလေးအပင် ကိရိယာတွေနဲ့ အငှားလိုက်ကဲ့လူကစ်ယောက်ကို မငှားမဖြစ်လို့ ငှားရတယ်။

အလုပ်လုပ်ရင်း ငွေပိုငွေလျှံလေးတွေ ရလာကဲ့အခါကိုင်း ဖေဖေက အင်္ဂကောအုတ် ၁၀ လုံး၊ အလုံး ၂၀ ဆိုသလို ဝယ်ဝယ်လာတယ်။ အိမ် အုတ်မြစ်ချပြီး အုတ်စီတော့ ဖေဖေက ပန်းရန်ဆရာ။ မေမေက အုတ်သယ်၊ မဆလာသယ်ဟေ့။

ကစ်နေ့ကော့ အိမ်ဆောက်ပစ္စည်းဆိုင်ရှင်ကစ်ယောက်နဲ့ စကားစမြည်ပြောရင်း ဖေဖေက အိမ်တစ်လုံးဖြစ်အောင် သူ ဘယ်လို ကြိုးစားပမ်းစား ဆောက်နေရကဲ့အကြောင်း ရှင်းပြတယ်။ ဆိုင်ပိုင်ရှင်က ကအံ့ကသြဖြစ်ပြီး...

"မင်းအသက်အရွယ် လူငယ်တွေ တွေ့ဖူးတာ များလှပါပြီကွာ၊ ဒီစကားမျိုးပြောတာ မင်းကစ်ယောက်ဆီကပဲကြားဖူးတယ်။ ကိုင်း ဒီကော့ မင်းကို ငါပြောမယ်။ ငါဆိုင်ကပစ္စည်း မင်းလိုတာရှိရင် ဘာမဆို ယူသုံး၊ ပစ္စည်းဖိုးကို မင်း အိမ်ဆောက်ပြီးမှပေး၊ ဟုတ်လား"

http://www.cherrythitsar.org

ဖေဖေက အင်္ဂလိပ် ၉၀၀ နဲ့ သဲအိုက်၊ ဘိလပ်မြေအိုက်ကွေ မှာလိုက်ကော့ ငွေကောင်းခဲ့လွှာမပါဘဲ ပစ္စည်းကွေ ရောက်လာတယ်။ ဖေဖေကလည်း နောက်ထပ် ၅၀၀ ထပ်မှာတယ်။ အိမ်လည်း သူ့ပတ်ပတ်လည်မှာ မြင့်မြင့်တက်လာတယ်။ နောက်လေးနှစ်အကြာမှာ ကျွန်မကို အိမ်သစ်ပေါ် တက်ခဲ့ကြပါတယ်။

အိမ်ပြောင်းကြတုန်းက လေမှုတ်ကူရိယာဆက်ဆိုဖုန်း အနီလေး တစ်လက်ကို ကျွန်မ မှတ်မိနေတယ်။ အဲဒါလေးက ဒွန်နာဂယ်စားကဲ့ မုန့်ကြွပ်ပုံးထဲမှာပါလာတဲ့ လက်ဆောင်ပစ္စည်းကလေးပါ။ မေမေက ဆက်ဆိုဖုန်းကလေးကို သေသေချာချာထုပ်ပိုးရင်း "ဒါလေးကော့ မပျောက်အောင် သိမ်းရမယ်" လို့ ပြောတယ်။ မေမေ့ကြည့်ရတာ ဒီပစ္စည်းကို မိသားစု အထွက်အမြက်ထားရမယ့် အဆောင်ကောင်းတစ်ခုလို့ ကြိုမြင်ထားတဲ့အတိုင်းပဲ။

ဖေဖေက ဆက်ဆိုဖုန်းအဟောင်းတစ်လက်ကို ၂၅ဒေါ်လာနဲ့ ရလာတယ်။ တစ်လကို ၅ ဒေါ်လာ အရစ်ကျသွင်းရမယ်ကဲ့။ သူက ဂယ်လာတယ်ဆိုပေမယ့် ဒါကို ဒွန်နာစိတ်မပါကော့ဘူး ဆိုရင် ဂယ်လာတဲ့ဆီပြန်ပို့မယ်လို့ ပိုင်းဖြတ်ထားတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒွန်နာက တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ဆက်ဆိုဖုန်းမှုတ်တဲ့ဘက်မှာ စွဲစွဲမြဲမြဲဖြစ်လာတယ်။ ထွက်လာတဲ့အသံက အကော့်ကို နားဝင်ပီယဲ့ မဖြစ်ကော့ 'ဆာဗိုင်း' ကပွဲခန်းမက ကောင်းပေဆိုတဲ့ ဂီတအဖွဲ့ကို မေ့မရနိုင်သလို သူ့ကို့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဂီတနားရှိကြသူကွေမို့ ဟေဖေနဲ့ မေမေ့စိတ်ထဲမှာ သူ့ကို သင်ခန်းစာနဲ့ဘာနဲ့ကျကျနန သင်မပေးရင် သက်သက်မဲ့ အရူးထဲ့ကြီး ကလေးကို လျှောက်မှုတ်ခိုင်းသလို ဖြစ်နေမယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်လာတယ်။

ဒီလိုနဲ့ တစ်အိမ်လုံး ပတ်သက်ဖို့ အစပျိုးခဲ့တာပါပဲ။

http://www.cherrythitsar.org

သင်ရိုးနဲ့ လက်တွေ့

ဖေဖေကာ ကနဉ်းနွေနေ့ကွေကျရင် သူ အလုပ်လုပ်လို့ ပြီးသွားကဲ့အချိန်မှာ ကစ်ခါကစ်လေ ကျွန်မကို့ကို ကားနဲ့ ကင်ခေါ်သွားပြီး လူကွေကို့ လက်ညှိုး ညွှန်ညွှန်ပြကက်ကယ်။ ကျွန်မကို့ အနေနဲ့ ကန်ဖိုးကွေ ခွဲခြားနားလည်ကက်အောင် ဖေဖေ လက်ဆင့်ကမ်းခဲ့ကဲ့အထဲမှာ ဒါလည်း ကစ်နည်းကစ်လမ်းပါကာပေါ့။

“ဟောဟိုက လူမည်းအမျိုးသမီးကြီးကို ကြည့်စမ်း၊ ဖိနပ်အစုကက်ကြီး စီးပြီး ညစ်ညစ်ပက်ပက်ရေကွေထဲ ကဗွမ်းဗွမ်းနဲ့ လျှောက်သွားနေကာ ကွေ့လား။ သူ့ကြည့်ရကာ ပညာလည်း

http://www.cherrythitsar.org

ကက်ပုံမရဘူး။ ဟုတ်ကဲ့နော်။ ဒါဖေမမယ့် အဲဒီမိန်းမကြီးကို ဆရာဝန်ကစ်ယောက်လို့ ပြောင်းမြင်ကြည့်လိုက်စမ်း၊ ခြေကုန်လက်ပမ်းကျပြီး လျှောက်လာနေကဲ့ပုံမျိုး ကွေ့ရလိမ့်မယ်။ ခြေကုန် လက်ပန်းကျနေမှာပေါ့။ သူ့ခမျာ ကလေးကစ်ယောက်အသက်ကို မရမကလုပြီး ကုဖို့ လုပ်နေရတာနဲ့ ကစ်ညလုံးပင်ပန်းလာတာကိုး။ ဟော ခုလိုဆိုကော့ သူ့ပုံစံ ကစ်မျိုးပြောင်းမသွားဘူးလား။ ပြောင်းဆို မင်းကိုက သူ့ကို လေးစားကဲ့စိတ်နဲ့ ကြည့်လိုက်လို့ပေါ့”

မိန်းကလေးကြွေဖြစ်ကဲ့ ကျွန်မကိုကို ဖေဖေပြောပြကဲ့ စကားကစ်ခွန်း ရှိသေးတယ်။

“မင်း ပိုင်ဆိုင်ထားတာက လှတာ ချောတာ ကစ်ခုပဲရှိမယ်ဆိုရင် ကစ်ချိန်ကျကော့ မင်းမျက်လုံးအောက်ကနေ မျက်ခွံကြီးကွေ ကွဲကျလာလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါ မင်းအလုပ်ရှင်သူဌေးက မင်းကို ဘေးချိုက်ပြီး ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်လေးကစ်ယောက်ရှာမှာပဲ။ ဒါဖေမယ့် မင်းပိုင်ဆိုင်အောင် လုပ်ထားကဲ့ဟာက မင်းခေါင်းထဲမှာရှိနေမယ်ဆိုရင်ကော့ အဲဒီအရာကို မင်းဆီကနေ ဘယ်သူမှ ကခြားယူသွားလို့မရဘူး။ ကစ်ယောက်မှယူလို့မရဘူး။ ကစ်သက်လုံးမရဘူး”

ကစ်ခါကလေ ကျွန်မကိုကို ဖေဖေဆုံးမသွန်သင်နေကုန်းမှာ ဂျင်းနက်က သူနဲ့မဆိုင်သလို ခပ်ဖယ်ဖယ်လုပ်ချင်ကယ်။ အဲဒီလို သူ မာကျောကျောလုပ်လာပြီဆိုရင် ဖေဖေက ပြောရော။

“သွား၊ စာထည့်ပုံးထဲ နင်သွားကြည့်၊ အထဲမှာ နင်စားဖို့ ထမင်းစရိုက်နဲ့ နင်နင်းလို့အမွေးကုံးသွားကဲ့ ဒီအိမ်ထဲက ကော်ဇော

http://www.cherrythitsar.org

ကွေ လဲဖို့ စရိုက် ကညှိုရေးပေးထားတဲ့ ချက်လက်မှတ်ကစ်ဆောင်ရိုးသားလို့ သွားရှာချည်။ ကွေ့ရင် ငါဆီယူခဲ့။ အဲဒီချက်လက်မှတ်ပေါ်မှာ သူ့နာမည်လက်မှတ်ထိုးထားတဲ့လူက ခင်ဗျားကလေးကွေကို ဘယ်လို မွေးပါ၊ ဘယ်လို မြေကောင်မြောက်ပေးပါလို့ ပြောရင် အဲဒီလူစကားကို ငါ နားထောင်လိုက်မယ်”

ဖေဖေ အမုန်းဆုံးကကော လူ့သဘောလူချင်းဆောင်သလို ကျွန်မကို့ဆီ သူများတကာက သတင်းသယ်သယ်လာတဲ့ကိစ္စပဲ။ ကျွန်မကို့က လူမည်းကွေဖြစ်လို့ မကန်မရာမှန်းပြီး စိတ်ကူးယဉ်သင့်ကာကို့၊ နေရာကကာ လျှောက်မသွားသင့်ကာကို့၊ စာသင်ဖို့ ဒီလောက် လုံးပမ်းနေစရာမလိုပါဘူး။ အိမ်ကစ်အိမ်ပြောင်အောင်ဆေးဖို့၊ ကျင်းကစ်ကျင်းကူးဖို့ကောင် ဘယ်လောက် အဖြစ်ရှိအောင် ကက်သေးလို့လည်း ဆိုကာကို့ကွေပါ့။

“သတင်းလိုလိုနဲ့ အကင်းအဖျင်းကွေ ရောနှောလာကာမျိုးကော ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ် လက်မခံဘူး” လို့ ဖေဖေက မေမေ့ကို ပြောတယ်။ “သူကို့ညီအစ်မ ငါးယောက်ကောင်ရှိကာပဲဟာ၊ သူကို့အချင်းချင်းပဲ ကစားကြပေစေ။ ဘာကိစ္စ အိမ်အပြင်ထွက်ရမှာလဲ” ဆိုပြီးကော့လည်း ကန့်ကွက်ကက်ကယ်။ သူက ကျွန်မကို့ကို ကိုယ့်ညီအစ်မအချင်းချင်းပဲ ကစ်ယောက်ကိုကစ်ယောက်ကူညီကြ၊ အဖော်လုပ်ကြစေချင်တယ်။ ဖေဖေ အထပ်ထပ်အခါခါ ပြောဖူးတဲ့စကားရှိကယ်။

“ကို့ကွေသာ စုစုစည်းစည်းရှိကြရင် ဒီမိသားစု မလုပ်နိုင်ကာ ဆိုလို့ ဘာကစ်ခုမှ မရှိစေရဘူးကွ”

http://www.cherrythitsar.org

ဒွန်နာရဲ့ ဂီတဂါသနာကိုအရင်းအနှီးလုပ် မကည်ပြီးကျန်ကဲ့ ကျွန်မကို့အားလုံးကိုလည်း ကီးကက်မှက်ကက်အောင်လုပ်ကြဖို့ ဖေဖေက ကိုက်ကွန်းအားပေးပါကော့တယ်။ ဒါက မိသားစု သီးသီးသန့်သန့်ဖြစ်အောင် ကျွန်မကိုဝိုင်းခဲ့ဝန်းခဲ့ကြရတဲ့ နောက်ထပ် ဇေစုကစ်စု ဆိုပါကော့။ ကျွန်မကကော့ ကူရိယာပစ္စည်းကစ်ခု ကီးမှက်နေလိုက်ရင် မိဘကွေ ကိုယ့်ကို အာရုံစိုက်ကာ ကစ်နည်းကော့ သက်သာကယ်လို့ပဲ သဘောထားကယ်။ ဒွန်နာက ကဖြည်းဖြည်းကိုးကက်လာကော့ အရွယ်အစားလည်းကြီး၊ အသံအားလည်းကောင်းကဲ့ ကင်နာဆက်စ်ကစ်လက် လိုချင်လာကယ်။ နောက်ပိုက်ဆုံး သူ့ဖို့ကစ်လက် ဝယ်ပေးမယ်လို့ ဖေဖေစီစဉ်ကဲ့အချိန်မှာ ကျွန်မက ဇော်လ်ကိုဆက်စ်အဟောင်းကို ကျွန်မမှက်ချင်ကယ်လို့ ပူဆာကယ်။

"ဟဲ့... မုန့်ဝိုင်းလေးရဲ့၊ မင်းက မှက်မလို့၊ ဟုတ်လား။ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ သမီးက ခုမှ ၈း နှစ်ပဲရှိသေးတာ၊ ဘယ်လိုလုပ် အသက်ရှုမလဲ။ အဲဒီခရာထဲက အသံထွက်လာအောင် ဒီအကိုင်းပဲ မှုက်ကြည့်စမ်းပါဦး"

"သမီးမှုက်နိုင်ပါကယ် ဖေကြီးရဲ့၊ ဒီမှာကြည့် သမီး မှုက်ပြမယ်"

ဆက်ဆိုဖုန်းက ကျွန်မအကွက်ကော့ လေးလွန်းလို့ လက်ထဲကိုင်ပြီး မမှုက်နိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကုလားထိုင်ပေါ်ကနေ လှမ်းဆုပ်ပြီး ကျွန်မ မှုက်ကြည့်ကယ်။ အားပြင်းပြင်းစိုက်ပြီး မှုက်လိုက်ကာ အသံထွက်လာကယ်။ အသံထွက်ကာလည်းကွေ့ရောဖေဖေက ဟုတ်ပြီ ဆိုပြီး ကျွန်မကို မှုက်ခွင့်ပေးလိုက်ကယ်၊

http://www.cherrythitsar.org

ကျွန်မအကွက်လည်း သင်္ကန်းလေး ဘာလေးပေးဖို့ ဖေဖေ့မှာ နည်းလမ်းရှာရကောင်းပါတယ်။

အောလ်ကိုဆက်စ်ကို ကျွန်မ ကောင်းကောင်းမှတ်နိုင်လာ တယ် ဆိုရင်ပဲ ဒွန်နာရယ်၊ ဂျင်းနက်ရယ်၊ ကျွန်မရယ် ညီအစ်မ သုံးယောက် ဂိုင်းဖွဲ့ပြီး ကီးကြမှတ်ကြတယ်။ "ဘယ်ဆိုးလို့လဲ ဗျ" လို့ ဖေဖေ့ကို ပြောတဲ့လူက ပြောတယ်။

"ကလေးမလေးတွေ ကီးမှတ်နေကြတာလို့ ထင်ကောင် မထင်ရဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ့ကို့ကို စည်းဝါး အဖြတ်အကောက် ကလေးတွေကော် လုပ်ပေးဖို့လိုမယ်"

ဒါကို ဖေဖေက ကွေးပြီးသား။ "လင်ဒါက ခုဆို ငါးနှစ်ရှိပြီ။ ဒီကောင်မက ပစ္စည်းတွေ့ရင် ထုချင်ရိုက်ချင်တယ်။ ဒီကော့ သူ့ကို ဒရမ်ကီးခိုင်းရရင်ကောင်းမယ်"လို့ ဖေဖေကစဉ်းစားမိတယ်။

ကျွန်မကို့မိသားစုလေးထဲမှာ ကစ်ယောက်ချင်းသင်ကြ၊ ဂီတလေ့ကျင့်ကြနဲ့ ဖြစ်လာတယ်။ ဒါကို ကျွန်မကို့ကိုယ်ကိုင် ကလည်း သဘောကျတယ်။ ဒီလို ဂီတပညာဆည်းပူးနေကြတာ ဟာ ကစ်နေ့ကျရင် ကျွန်မကို့ ဆရာဝန်ဖြစ်အောင်သွားရမယ့် လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ လမ်းဖြတ်သန်းခ ဂီတကြေးတွေ ပေးဆောင် နိုင်လာလိမ့်မယ်လို့ ဖေဖေကစ်ယောက် ကြိုပြီးတော့မျှော် မြင်ထား ခဲ့လေရော့သလား။

ကျွန်မအထင်တော့ ဖေဖေဟာကိုယ်မရောက်ဖူး၊ မပေါက်ဖူး ကဲ့ ဇရ မြေ ဒေသတစ်ခုစီ ရောက်သွားကဲ့ ရော်ဘင်ဆင်ကရူးဆိုး လို အဖြစ်မျိုးနဲ့ ကိုးနေကာပါပဲ။ ရော်ဘင်ဆင်ကရူးဆိုးက သူ ရောက်သွားကဲ့ ကျွန်းပေါ်မှာ လက်ထဲရောက်လာကဲ့ဟာနဲ့ ဘာပဲ

http://www.cherrythitsar.org

ဖြစ်ဖြစ် အထောက်အကူဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့သလို ဖေဖေလည်း စမ်းကဝါးဝါးနဲ့ပေမယ့် ယကိုပြက်ဆုံးဖြက်ရာဖွေပြီး ကျွန်မကို ဘဝကို ကျွန်မကို ကောင်းသည်ထက်ကောင်းအောင် ကညီ ဆောက်သွားနိုင်ဖို့ လက်နက်ကိရိယာတွေ တပ်ဆင်ပေးတဲ့နေရာ မှာ အထောက်အကူဖြစ်အောင် သုံးခဲ့တာပါပဲ။

http://www.cherrythitsar.org

နောက်တိုးညီမလေးတစ်ယောက်

၁၉၆၁ ခုနှစ်မှာ ကျွန်မကိုမိသားစု ကစ်သိုက်ကြီးထဲကို နောက်ကစ်ယောက် ထပ်ကိုးလာပါတယ်။ အဲဒါကကော့ ကျွန်မကိုရဲ့ ဘွားဘွားကြီး ဆုံးသွားပြီးကဲ့နောက် ဖြစ်လာခဲ့တာပါ။ ဘွားဘွားကြီးက ဘက်ကီဆိုကဲ့ ကလေးမလေးကို မိသားစုထဲက ဆက်စောင့်ရှောက်မယ့်လူအကွက်လည်း စနစ်တကျအစီစီစဉ် လုပ်ပေးထားခဲ့တယ်။ အခုဒါကွေ ဦးလေးကွေကကော့ ဘက်ကီကို စောင့်ရှောက်ချင်ကဲ့အကြောင်း ပြောကြပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် သူကိုဆီရောက်ရင် ဘက်ကီကို အိမ်မှာ လက်ကိုလက်ကောင်း

http://www.cherrythitsar.org

ခိုင်းဖို့၊ ကလေးထိန်းဖို့လောက်ပဲသဘောထားကြမယ်ဆိုကာ ဖေဖေသိကယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဖေဖေက သူ မွေးမယ်လို့ ပြောလိုက်ကယ်။

အုပ်ထိန်းခွင့်ရဖို့ စုံစမ်းရေးကာဝန်ခံက "မစ္စကာသွန်ကင်ရယ်၊ ရှင့်မှာ ခုပဲ ကလေးငါးယောက်ရှိနေကဲ့ဦးစွာ" လို့ ပြောပါကယ်။

"ဟုတ်ပါကယ်" ဖေဖေက ပြန်ပြောကယ်။

"ခင်ဗျား ကျွန်ကော်သမီးကွေကို ကြည့်ပါ၊ နေပုံထိုင်ပုံ အချိုးမကျကဲ့သူတွေ့သလား။ မတွေ့ဘူးမဟုတ်လား။ နောက်ပြီး ကော့ လူတွေကိုလည်း ကြည့်လိုက်ဦး၊ ကြည့်ကော့သာ ဘာမှ မဟုတ်ပေမယ့် ဒေါင်ဒေါင်မြည်အောင် ကျန်းမာကယ်နော"

ဖေဖေက နောက်မှ ကျန်မကို့ကို ပြောပြကယ်။

"အဖေကြီးထင်ကာကကော့ ဘက်ကို့ကို ကျောင်းပြန်ထားပေးချင်ကယ်လို့ ပြောလိုက်ကဲ့ အဖေ့စကားက အဲဒီ စုံစမ်းရေးကာဝန်ခံ အမျိုးသမီးကြီးရဲ့စိတ်ကို ပြက်သားအောင် လုပ်ပေးလိုက်ကယ်ထင်ကာပဲ။ ဘာကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့လေ၊ ကစ်ရက်နှစ်ရက်နေကော့ သူက လှမ်းခေါ်ပြီး ပြောကယ်။ 'မစ္စကာသွန်ကင်၊ ဘက်ကို့ကို ရှင်ကို့အိမ်ပဲထည့်လိုက်ဖို့ ကျွန်မကို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပါပြီ'ကဲ့။ အဖေကလည်း 'ကျေးဇူးအများကြီးကင်ပါကယ် ခင်ဗျာ။ ခုဆို ကျွန်ကော် သမီးခြောက်ယောက်အဖေဖြစ်သွားပြီပေါ့' လို့ သူ့ကို ပြန်ပြောခဲ့ကယ်။

ကျွန်မကို့အိမ်ကို ဘက်ကီရောက်လာကာနဲ့ ခရီးရောက်မဆိုက် ဖေဖေက သူ့ကို ကျွန်မကို့ကျောင်းရှိရာ ကားနဲ့ မောင်း

http://www.cherrythitsar.org

ပို့ကာပဲ။ ပြီးကော့ ပြောလိုက်သေးတယ်။

"ဘက်ကီဟာ ငါ့သမီးကွေထဲက သမီးတစ်ယောက်ဖြစ်သွားပြီ။ သူလည်း ကျောင်းကက်နေကာပဲ ငါမြင်ချင်တယ်"

ကျောင်းမှာကော့ အကိုက်အခဲပြောယူရမှာပဲလို့ ဖေဖေက ပြင်ထားကာ။ ဒါပေမယ့် ကျောင်းက ကာဇန်ရိုပုဂ္ဂိုလ်က ဘက်ကီကို ကျောင်းအပ်လက်ခံဖို့မငြင်းဘူး။ ဝမ်းပန်းတသာ လက်ခံတယ်။

"စာညံ့ကွဲ့အကန်းကော့ မပို့ပါနဲ့ဗျာ"လို့ ဖေဖေက ပြောတယ်။ "ကျွန်ကော့်အမေကကော့ ဘက်ကီကို ဆွဲ့အနေတယ်လို့ သူ့တစ်သက်လုံး ပြောသွားကာပဲ။ ဒါပေမယ့် ဘက်ကီက ဆွဲ့အနေကာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်ကော့်မိန်းမရော၊ ကျွန်ကော့်သမီးကွေပါ သူ့ကို စာလိုက်နိုင်အောင်ဂိုင်းကူကြမှာပါ"

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်မကို့ ညီအစ်မကွေရဲ့ ဂီကလေ့ကျင့်ခန်းကလည်း ရပ်လုံးပေါ်စပြုလာပါပြီ။ တစ်ညနေမှာ မိဘဆရာအသင်း အစည်းအဝေးကက်ပြီး ပြန်လာတဲ့ ဖေဖေက အခမ်းအနားမှာ မိဘထဲကတစ်ယောက်ရဲ့ ကလေးက စန္ဒရားကီးပြီး ဖျော်ဖြေတဲ့အကြောင်း ပြန်ပြောပြကယ်။

"မင်းက သူတို့ကို ပြောလိုက်ပေါ့ကွ၊ နောက်အစည်းအဝေးပွဲကျရင် သွန်ဃယ်လေးများအဖွဲ့က ကီးမှုတ်ဖျော်ဖြေပါ့မယ်" လို့ ဖေဖေက ဝင်ပြောကယ်။

"သွန်ဃယ်လေးများအဖွဲ့ဆိုကာ ဘာလဲဖေဖေ" ကျွန်မကို့က မေးကယ်။

http://www.cherrythitsar.org

၃၄ မြင့်စိုးလှိုင်

"အဲဒါ မင်းကိုပေါ့ကွ၊ မင်းကိုက 'သွန်ကင်' ဓမ္မဃောသုတ်ကို ဆရာတော်ကြီးဆီက သင်ယူခဲ့ပြီး ဆရာတော်ကြီးကို ပြန်ပြီးသင်ပြခဲ့တာ။ ဒီတော့ မင်းကို 'ဓမ္မဃောသုတ်ဆရာ' လို့ ခေါ်ရမှာပေါ့။ ဒီတော့ ဆရာတော်ကြီးကို 'ဓမ္မဃောသုတ်ဆရာတော်ကြီး

http://www.cherrythitsar.org

ကနေ မနက်ရုစ်နာရီအထိ လုပ်ရကယ်။ နေ့ဘက်မှာကော့ အိမ်ကွေမှာ အနွေးဓာတ်ရအောင်ထွန်းတဲ့ ဓလောင်စာဆီ လှည်းပို့ကယ်။ သူ့မှာပြတ်သားတဲ့ဆုံးပြတ်ချက်က ချိုးသား။ ဒီကော့သူ့ဘာသာ ကြိုးစားရန်းကယ်။ ကျန်တဲ့ ကျွန်မကိုကစ်ကွေကကော့ အမြဲကမ်း ရှဲသိုးပါ။

http://www.cherrythitsar.org

ရှေ့ရေးကို တွေးလို့မြင်ယောင်

အဲဒီအချိန်လောက်မှာ ဖေဖေက ကီးဝိုင်းကို အရင်းကိုက်ရုံ ဂင်ငွေရနေကာထက်သာအောင် ကစ်နည်းကစ်ပုံ လမ်းကြောင်း ပြောင်းဖို့စလုပ်ကယ်။ကျွန်မကို့ကွေ ကီမိုထဲမှာလာကဲ့'ကက်ဒ်မက် နဲ့ ဂါသနာရှင်' ဖျော်ဖြေပွဲကို နှစ်နဲ့ချီပြီး ကြည့်ခဲ့ဖူးပါကယ်။ အဲဒီပွဲမှာ ဂင်နွဲကြကဲ့အထဲက အောင်မြင်သွားကဲ့သူဆိုရင် နေ့ချင်း ညချင်း နာမည်ကြီးသွားကာပဲ။ အဲဒါမျိုးကွေ့ရင် ဖေဖေက ပြောပြီ။ "ဟေ့... အဲဒါ ကို့ပေါ့ကွ" ကဲ့။

http://www.cherrythitsar.org

၃၈ မြင့်စိုးလှိုင်

ဖေဖေကာ အဲဒီကဏ္ဍမှာ 'သွန်ဂယ်လေးများ' ပါဂင် ကင် ဆက်ချင်ပါကယ်ဆိုကဲ့အကြောင်း ဂျင်းနက်ကို စာကစ်ဆောင် ရေးပို့ခိုင်းကယ်။ ကျွန်မကိုက ကိုယ့်ကိုယ်ကို 'သွန်ကင်ညိုအစ်မ များ' လို့ ရည်ညွှန်းပါရစေဆိုပြီး ဖေဖေ့ဆီ ခွင့်ကောင်းကယ်။ ဘာပြုလို့လည်းဆိုကော့ ဒီနာမည်က ကြေးစားအဖွဲ့သံ ပိုပြီး ပေါက်ကယ်လေ။ ကျွန်မကို့ အဲဒီကဏ္ဍမှာ ပါဂင်ခွင့်ရခဲ့ကယ်။ ဟုန်းခနဲ ထပြီး နာမည်မကြိုက်ခဲ့ပေမယ့် နာမည်သစ်ကစ်လုံးကော့ ကျွန်မကို့ ရခဲ့ပါကယ်။

အဲဒီ'ကက်ဒ်မက်နဲ့ ဂါသနာရှင်'ကဏ္ဍမှာ ပါဂင်ဖျော်ဖြေပြီး ကစ်နှစ်လောက်ကြာကော့ ဖေဖေကာ ကျွန်မကို့ကို အပိုလိုဇော်ရဲ့ မှာဂင်ပြီး ဖျော်ဖြေနိုင်ကဲ့အဆင့်ရောက်ပြီလို့ ဆုံးဖြက်ကယ်။ အပိုလိုဇော်ရဲ့ဆိုကာ လူမည်းကွေအဖို့ ကမန်ကော်မွေးဖွားရာ အရပ်လို အထွက်အမြက်ထားရကဲ့နေရာပါ။

ပကမဉီးဆုံးစဖျော်ဖြေကဲ့ညမှာပဲ ပွဲပြီးသွားကော့ အခမ်း အနားမှူးက စင်ပေါ်ကက်ခဲ့ကဲ့ အဖွဲ့သားအားလုံးကို ဖိတ်ခေါ်ပါ ကယ်။ ပြီးကော့မှ အဖွဲ့သားကိုင်းရဲ့ လက်ထဲကို ဆုကြေးငွေ ၂၅ ဒေါ်လာစီ စာအိုက်နဲ့ထည့်ပြီး ကုံပြန်ချီးမြှင့်ပါကယ်။ အဲဒီပွဲမှာ သွန်ကင်ညိုအစ်မများက သြဘာအပေးခံရဆုံး။ ကျွန်မကို့ အောင် မြင်ပြီ။ နောက်အပက်မှာလည်း လာပြီး ဖျော်ဖြေလှည့်ပါဦးကဲ့။

၁၉၆၂ ခုနှစ်မှာ ဒွန်နာက အထက်ကန်းကျောင်းအဆင့် ပြီးကယ်။ မိန်းမက ကျောင်းမှာလုပ်ကဲ့ အကြီးကန်းကပွဲကို ကက် ချင်လိုက်သမှ နန့်နန့်ကိုကက်နေကာပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကိုယောကျ်ား ပျိုလေးနဲ့ကွဲပြီး နှစ်ယောက်ကည်း သွားကာမျိုးကော့ ခွင့်မပေးဘူး။

http://www.cherrythitsar.org

ဖေဖေက ဒွန်နှာအကွက် ညနေခင်း ပွဲကက်ဂက်စုံကစ်စုံ ချုပ်ခိုင်းတယ်။ ပြီးတော့ မွန်းမောက်ကပ်ရင်းက ရဲဘော်ကစ်ယောက်ကို သူ့သမီးနောက် အစောင့်အရှောက်အဖြစ်နဲ့ လိုက်ပေးဖို့ အကူအညီ တောင်းတယ်။

ဒွန်နှာမှာ ယောကျ်ားပျိုကစ်ယောက်နဲ့ အပြင်ထွက်ရမယ့် အလားအလာလည်း ပေါ်လာရော ဖေဖေကလည်း သူ့စိတ်ထဲ ရှိကာတွေ မြိုသိပ်မထားနိုင်ဘဲ ထုတ်ပြောပါလေရော။

"အိမ်နီးနားချင်းတွေက သွန်ကင်္သီးပျိုလေးတွေ ပြဿနာဖြစ်လာမှာကို စောင့်ကြည့်နေကြကာကွ။ သူတို့လား မကြည့်ဘဲနေမှာ။ လူတွေက ခြင်းတောင်းထဲထည့်ထားတဲ့ ကဏန်းတွေနဲ့ အကူကူပဲ။ အဲဒီအကြောင်း မင်းတို့ကို ငါ နည်းနည်းပြောပြမယ်။ ခြင်းတောင်းထဲ ကဏန်းတွေ ထည့်ထားကြည့်။ ဘာရည်ရွယ်ချက်မှမရှိဘဲ ခြင်းတောင်းကိုပတ်ပြီး ကရွရွလျှောက်သွားနေကြလိမ့်မယ်။ အဲ... တစ်ကောင်ကောင်က ထပြီး ခြင်းတောင်း ပေါ်ရောက်အောင် တက်မယ်ဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ ကြိုးစားမယ်တော့ မကြံ့လေနဲ့။ တစ်ခါကည်း ကျန်တဲ့ကဏန်းတွေက အတင်းအဓမ္မဝိုင်းအုံလာပြီး အဲဒီကတ်မယ်လုပ်တဲ့အကောင်ကို အောက်ဆွဲချကြတော့တာပဲဟေ့"

ဖေဖေက ဆက်ပြောတယ်။

"အေး...လူတွေလည်းဒီအတိုင်းပဲ။ မင်းတို့တက်မယ်ကြံရင် အောက်ဆွဲချချင်တဲ့လူတွေ အမြဲရှိတယ်။ အဲဒါ လူ့သဘာဝ။ ကိုယ့် ဘက်က စီစဉ်ပြင်ဆင်ထားဖို့လိုတယ်။ ဒါမှ အဲဒီလိုဝိုင်းလုပ်တာ မခံရမှာ"

http://www.cherrythitsar.org

ကျွန်မကိုနောင်းထဲမှာ သံမှိုစွဲသလို စွဲနေအောင် ဖေဖေ ရိုက်သွင်းခဲ့ကာ ကစ်ခုရှိသေးကယ်။ အဲဒါကကော့ မိန်းမသားတွေလည်း ဘာမဆို လုပ်နိုင်ကယ်ဆိုတဲ့ ယုံကြည်ချက်ပဲ။ ဒါပေမယ့် သတိပြုစရာတွေလည်း အများကြီး ပါပါတယ်။

"ကိုယ်ရလာတဲ့ အနေအထားကို လက်မခံချင်လို့ကော့ မဖြစ်ဘူး။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုကော့ ဘုရားသခင်က မင်းကို့ကို ဒီနည်းအတိုင်း ဖန်ဆင်းခဲ့တာကို။ မိန်းမဆိုတာ သားသမီးမွေးရမယ်။ ယောကျ်ားတွေကကော့ ပြေးလွှားရန်းကန်နေရမယ်။ ဒါက လောကမှာ ဖြစ်ပျက်နေကြတဲ့ သဘာဝဖြစ်စဉ်ပဲ။ ဒါကို မင်းကို့က ပြောင်းပစ်ချင်လို့ မရဘူး"

ထားပါလေ၊ ဖေဖေ ဘာတွေ ဘယ်လိုပဲဟောဟော၊ ကျွန်မကို့ မိန်းကလေးကစ်သိုက်ကကော့ ယောကျ်ားလေးကစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ရတာ ဘယ်လိုများနေမလဲ မသိဘူးနော်ဆိုပြီး စိတ်ကူးယဉ်ပုံဖော်ကြည့်နေကြကယ်။ ဒွန်နာပြန်လာရင် ပထမဦးဆုံးအကြိမ်ရင်ဖိုစရာကောင်းလှတဲ့ ကပွဲအကြောင်း အသေးစိတ်ရှင်းပြကာကို ကြားချင်လွန်းလို့ ကျောင်းကပွဲကနေ အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အထိ ကောင် ကျွန်မကို့မှာ မစောင့်နိုင်မအောင့်နိုင် ဖြစ်ခဲ့ရကယ်။

ပြောပါရစေကော့၊ ကျွန်မကို့ဖြင့် ဖေဖေ့ကို သတိကောင်းထားမိကော့ဘူး။ ဟော... ဒွန်နာပြန်လာပြီ။ သူနဲ့ချိန်းတဲ့ အမျိုးသားရယ်၊ အစောင့်လိုက်တဲ့လူရယ် အိမ်ရှေ့စက်ဘီန်အဝလည်း ရောက်ရော ဖျက်ခနဲ အိမ်ရှေ့မီး လင်းလာတယ်။ လားလား၊ ဖေဖေရယ်... လက်ကော့သမားဝတ်တဲ့ ဟောင်းဘီကိုနဲ့ မားမားကြီး ရပ်လို့။

http://www.cherrythitsar.org

ဒွန်နာကစ်ယောက်ကော့ နှုတ်ဆက်အနမ်းလေးဘာလေး ခံရဖို့မျှား ဇေးပါသေးရဲ့။

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်မက အထက်တန်းကျောင်းကိုစပြောင်းရတဲ့ ပထမဦးဆုံးနှစ်။ ကျောင်းရောက်ပြီးတဲ့နောက် ကျွန်မကိုယ် ကျွန်မ ဆရာဝန်ဖြစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ ယုံကြည်ချက်က ပိုပြီး စွဲမြဲခိုင်မာလာတယ်။ ကျွန်မရဲ့ဇီဂဇေဒဆရာ ရော်လိုဂါးလ်ဘရိတ် ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က စကားပြောရင် မာမာထန်ထန်နဲ့ စည်းကမ်းကြီးတဲ့ ဆရာပါ။ ဒါပေမယ့် တစ်နေ့ကော့ သူက အကော့်ကို နှုးညံ့ပျော့ပျောင်းတဲ့လေသံနဲ့ မှတ်ချက်ချတယ်။ သူသင်ကာကို ကျွန်မ လောက် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မှတ်စုလိုက်ရေးထားတဲ့ ကျောင်းသား ကျောင်းသူဆိုလို့ တစ်ယောက်မှ သူ မကွေ့ဖူးသေးဘူးတဲ့။

ကျွန်မက ဆရာ့ကို ပြောပြတယ်။

"သမီး ဆရာ့အကန်းဆိုရင်သိပ်သဘောကျတာ။ ဇီဂဇေဒဘာသာရပ်ကိုလည်း တကယ့်ကိုကြိုက်တာ။ သမီး ဆရာဝန်ဖြစ်ချင်တယ် ဆရာ"

ဆရာက အံ့သြသွားပုံရတယ်။

"ဆရာဝန်... ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ သမီး သားဖွားဘက်ဆိုင်ရာ ဆရာဝန် ဖြစ်ချင်ပါတယ်"

အဲဒီနောက် သိပ်မကြာလိုက်ဘူး။ တစ်ညမှာ ကျွန်မတို့ အိမ်ရှေ့ ကားအဂင်္လမ်းပေါ်ရောက်တဲ့အထိ ကားတစ်စီး ဇောင်းဂင်္လာတယ်။ ကျွန်မတို့လည်း ဘယ်သူ့ကားမှန်း မသိကြဘူး။ ကားထဲက လူတစ်ယောက် ထွက်လာပြီး တံခါးခေါင်းလောင်းကို

http://www.cherrythitsar.org

ကီးကယ်။ ကျွန်မက အိမ်ရှေ့မီး ထဖွင့်လိုက်ကယ်။

“ဟင်... ဆရာဂါးလ်ဘရိတ်ပါလား” လို့ ကအံ့ကသြ ရေရွက်လိုက်မိကယ်။

ဆရာက ကျွန်မကို အိမ်ပြင်ထွက်လာခဲ့ဖို့ပြောကယ်။ ကား ဆီလည်း ရောက်ရော ခရီးဆောင်သေတ္တာကြီးကစ်လုံးကို ဖွင့်ပြီး အထဲက စာအုပ်ထည့်ထားတဲ့ ပုံးကလေးကွေကို ဟန်ပါပါနဲ့ မေးတိုးပြကယ်။

“အဲဒါကွေဟာ သားဖွားပညာရပ်ဆိုင်ရာ ပြဋ္ဌာန်းစာအုပ် ကွေနဲ့ ဂျာနယ်ကွေပဲ။ ဆွေမျိုးကစ်ယောက်ဆီက ဆရာ အမွေ ရထားကာ။ ဗွန်... ဒီစာအုပ်ကွေကို မင်း အပိုင်လိုချင်လိမ့်မယ်လို့ ဆရာထင်ကယ်”

ကျွန်မလည်း ဘာပြောရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်သွားပါကယ်။ ဆရာ့ဟန်ပန်အမူအရာက ကျွန်မအကွက် အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့ လောက ကစ်ခုကို ဆောင်ကြဉ်းလာခဲ့ကယ်။ အဲဒီဟန်ပန်ကပဲ ဟောဒါဟာ လူဖြူအမျိုးသား ကျောင်းဆရာကစ်ယောက်၊ ဒီလူက မင်းအပေါ် မှာ အလေးအနက်ထားကယ်။ မင်းရဲ့ပန်းတိုင်ကို မင်း အရောက် လှမ်းနိုင်မယ်ဆိုကာ သူ စိတ်ချယုံကြည်ကယ်လို့လည်း ပြောပြ နေကယ်။

ဆရာပေးတဲ့ လက်ဆောင်အကွက် ဆရာ့ကို ကျေးဇူးကင် ကြောင်း ပြောရကယ်။ ဒီဏက်ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ လက်ဆောင် ကကော့ ကျွန်မရဲ့ အစွမ်းအစအပေါ်မှာထားတဲ့ ဆရာ့ရဲ့ယုံကြည် စိတ်ချမှုပါပဲ။ ဒါကကော့ ကျွန်မနှလုံးသားထဲကနေ ဆရာ့ကို ကျေးဇူးကင်နေမိပါကယ်။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး ရှေ့လျှောက်

http://www.cherrythitsar.org

ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ ဆရာဝန်ဖြစ်လာဖို့ စိုးစဉ်းမျှ သံသယမရှိ ကောဲပါဘူး။

http://www.cherrythitsar.org

လမ်းပေါ်မှာ

ပြည်ကွင်းရပ်သံလွင့် အစီအစဉ်မှူး မာရေးက ကျွန်မကို့ကို လှမ်းပြီး နယူးယောက်မှာရှိတဲ့ ဘရွက်ကလင်းဇာတ်စ် ကဇာတ်ရုံမှာ ဇွန်ရာသီ ရက်သတ္တကစ်ပက်ဖျော်ဖြေပေးဖို့ ကြိုကင် ရက်ချိန်း ပေးလာကယ်။ အဲဒီမှာက ရုဂင်ကြေးကို အကန်းခွဲပြီးယူကာ။ ကြော်ငြာစာရင်းပေါ်မှာ အမြဲတမ်းပါနေကျ အဖွဲ့လေးဖွဲ့။ သလင်းပွင့်များ၊ ကော်မီရီး၊ ဖေဘီယန်နဲ့ ချစ်ခင်ကျက်ဆင်ဆိုတဲ့ အဖွဲ့ကွေပေါ့။ ခုကော့ သွန်ကင်ညီအစ်မများလည်း ရွက်ထည်ရုံကြီးပေါ်ရောက်လာပါပြီ။

http://www.cherrythitsar.org

၄၆ မြင့်စိုးလှိုင်

ကျွန်မကို့ကာ ကစ်နေ့ လေးပွဲဖျော်ဖြေရပြီး ကစ်ပက်စာ ဒေါ်လာ ၅၀၀ ရပါတယ်။ ရလာတဲ့ ပိုက်ဆံကလည်း ဖေဖေ့ လက်ချက်နဲ့ ကုန်နှင့်ပါပြီ။ ဖျော်ဖြေရမယ့် အခန်းကွေမှာဝတ်ဖို့ အဝတ်အစားကွေ ချုပ်ပစ်တယ်လေ။ အဲဒီအဝတ်အစားကွေနဲ့ ဆိုကော့ ကျွန်မကို့မှာ ပွဲကကဲ့ ကခြားသရုပ်ဆောင်ကွေလို စား သောက်ဆိုင်လေး ဘာလေး ထွက်ပြီး စားလို့သောက်လို့ကောင်း မဖြစ်ကော့ပါဘူး။ အပြင်ထွက်စားမယ့်အစား၊ အဝတ်လဲခန်းထဲမှာ ပေါင်မုန့်အသားညှပ်ကလေးကွေ ဆောင်ထားကြရတယ်။

ငွေကြေးရတဲ့ဘက်ကိုလိုက်ရင် သမီးကွေဆရာဝန်ဖြစ်ရမယ် ဆိုကဲ့ စိတ်ကူးအိပ်မက်ကို အဆုံးရှုံးခံရမယ်။ ဒါမှမဟုတ် အနည်း ဆုံး နောက်ဆုတ်ရွေ့ဆိုင်းထားရမယ်။ အဲဒီလို စီးပွားရေး ကွက် ကိန်းနဲ့ မျှော်လင့်ချက်ဆန္ဒ လုံးထွေးသက်ပုတ်ရတဲ့အခါကွေမှာ ဖေဖေဟာ အရိပ်အမြွက်ကလေးကောင် မပေါ်အောင် ဖုံးဖိသိုသိပ် နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

"ငါ့သမီးကွေက ကြည့်လို့ကောင်းတယ်။ ဂီတပါရမီလည်း ရှိကြတယ်" ဆိုပြီး လက်သင့်ခံနိုင်တဲ့ သဘောမျိုးနဲ့ကော့ ပြော ပါတယ်။

"မင်းတို့က ငယ်သေးတယ်။ ငယ်ဂုဏ်လေးနဲ့ဆိုကော့ မင်း တို့ကို လူကိုင်းက သဘောကျကြကာပေါ့။ ဒါပေမယ့် သမီးကို့ အမြဲကမ်း ဒီလိုရုပ်ကောင်းအရွယ်ကောင်းလေးကွေအဖြစ်နဲ့ နေလို့ ရမှာမဟုတ်ဘူး။ အသက် ၄၀ ကျော်အရွယ် မိန်းမကြီးကစ်ယောက် က နဲကြီးကက်မှက်နေမယ်ဆိုရင် ဘယ်အမြင်ကော်ပါ့မလဲ" ကဲ့။

http://www.cherrythitsar.org

အဲဒီအကောအကွင်း ကစ်နေ့ခင်းမှာ ကျွန်မကို့ရဲ့ ဂီတ ဖျော်ဖြေရေးလုပ်ငန်းအကွက် အလှည့်အပြောင်းကစ်ခု ဖြစ်လာ ကယ်။ ပွဲမပြီးခင် ဖေဖေနဲ့ စကားပြောချင်ကယ်ဆိုပြီး ဓာတ်စင် နောက်ဘက်ကို လူငယ်ကစ်ယောက် ရောက်လာကယ်။ သူက ကီးဂိုင်းကောင်းကဲ့အကြောင်း ချီးမွမ်းပြီး ပရင့်စကန်မှာရှိကဲ့ သူကို့ကလပ်ကိုလာပြီး ဖျော်ဖြေကီးမှုတ်ပေးနိုင်မလားလို့ ကမ်း လှမ်းပါကယ်။

သူလာပြီး သိပ်မကြာခင်မှာဘဲ ပရင့်စကန်ကကွာသိုလ်၊ ဘွဲ့ ဝတ်စုံကလပ်ရဲ့ လူမှုရေးဥက္ကဋ္ဌက ကျွန်မကို့ကို ဖေဖော်ဝါရီလ အကွင်း စနေနေ့ညကစ်ညမှာ သူကို့ဆီ လာဖျော်ဖြေပါဆိုပြီး သူ့ကို ကစ်ခေါက်ထပ်လွှတ်လိုက်ကယ်။ ကီးဂိုင်းခ ဘယ်လောက် ယူပါသလဲလို့ မေးကဲ့အခါမှာ သူက မရွံ့မရဲနဲ့ ဆုတ်ဆိုင်းဆိုင်း ဖြစ်နေကယ်။ ကျွန်မကို့အနေနဲ့ ထိပ်တန်းပညာသည်ကြေး ယူ လိမ့်မယ်လို့ သူထင်ထားကာကိုး။ ကကယ်ကမ်းက လောင်း ဘရန့်ချ် ကစ်ပိုက်မှာ ကျွန်မကို့ ကီးဂိုင်းခယူကာ ကစ်ညမှ ၃၅ ဒေါ်လာ၊ ဒေါ်လာ ၄၀ လောက် ရိုကာပါ။

"အားကော့ နာပါကယ်။ ကျွန်ကော်အမြင့်ဆုံးပေးနိုင်ကာ ကကော့ ၁၇၅ ဒေါ်လာလောက်ပဲ ကက်နိုင်ပါကယ်" လို့ ကျောင်းသားက ကောင်းကောင်းပန်းပန်နဲ့ပြောကယ်။

ဖေဖေကို့ကော့ အောင်ပွဲခံပြီပေါ့။

"ပရင့်စကန်ဆိုကာ သိပ်ဂေးလှကာ မဟုတ်ဘူးကွ၊ အိမ် ကနေ သွားရင် ကစ်နာရီထက် ပိုမကြာဘူး။ ပြီးကော့ ကီးရမှာက လည်း စနေနေ့ ညပိုင်းဆိုကော့ သမီးကို့ ကျောင်းကက်မယူက် ပါဘူး" ကဲ့လေ။

http://www.cherrythitsar.org

၄၈ မြင့်စိုးလှိုင်

ဇေဖေက ဖြစ်နိုင်တဲ့ရှေ့အလားအလာတစ်ခုကိုလည်း ဖျက်ခနဲ လှမ်းမြင်လိုက်တယ်။ ကောလိပ်ကျောင်းတွေမှာ ကျောင်းအားရက် သွားဖျော်ဖြေရတာဟာ ငှက်နှစ်ကောင်ကို မုန်အောင် ပစ်ဖို့ သူရှာနေတဲ့ ခဲတစ်လုံးပဲမဟုတ်လား။ ဒီနည်းနဲ့ ကျွန်မကို ပညာသင်စရိတ်ရအောင် ငွေရှာနိုင်မယ်။ တစ်ချိန်ကည်းမှာ ကျွန်မကို ကျောင်းကက်မျက်ဘဲ ပညာလည်း ဆက်သင်နိုင်မယ်။

၁၉၆၃ ခုနှစ်ချမ်းအေးလှတဲ့ဆောင်းညတစ်ညမှာ ပရဉ်စကန်ကက္ကသိုလ် ဘွဲ့ဝက်စုံကလပ်ကို ကျွန်မကို သွားဖျော်ဖြေခဲ့ကြကယ်။ အဲဒီကစပြီး ကျွန်မကို အလုပ်တွင်ကျယ်ဖို့ လမ်းစပေါ်ခဲ့ကာပါပဲ။

ကီးပိုင်းအကြောင်း ပါးစပ်သတင်း ပဲ့သွားကယ်။ ဘာကွဖြစ်လာမယ်ဆိုကာ ကောင်းကောင်းသတိမထားမိခင်မှာဘဲ ကောလိပ်ကျောင်းတစ်ကျောင်းက ဩဘကြာနေ့ညအကွက်လာပြီး ရက်ချိန်းကောင်းကယ်။ နောက်တစ်ကျောင်းက စနေနေ့ နေ့ခင်းပိုင်းနဲ့ ညနေပိုင်း၊ နောက်တစ်ကျောင်းက တနင်္ဂနွေနေ့ နေ့ခင်းပိုင်းဆိုပြီး ဖြစ်လာကယ်။

ကျွန်မကို အချိန်ဇယားကကော့ ကခြားကျောင်းသားတွေနဲ့ အကူကူပါပဲ။ တစ်ပတ်လုံး စာသင်ကယ်။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေရက်တွေ၊ အားလပ်ရက်တွေအကွင်းမှာ ကီးကြ၊ မှုတ်ကြ၊ ဆိုကြကယ်။ တစ်ခုပဲကွာကယ်။ သူကို ကီးကြမှုတ်ကြကာက ပျော်ပျော်ပါးပါးနေရဖို့။ ကျွန်မကို ညီအစ်မတွေ ပျော်ပျော်ပါးပါး ကီးမှုတ်ကြကာက ငွေရဖို့။

http://www.cherrythitsar.org

ကျွန်မကို့ကို လုပ်ငန်းလိပ်စာကတ်ကလေးကွေ ရိုက်နှိပ်ပြီး လက်ကမ်းဝေပေးတယ်။ ကတ်ပြားမှာ "သွန်ညီအစ်မများသိပ်ကောင်းတဲ့ သီချင်းကွေ မိတ်ဆွေ နားထောင်ပြီးပြီလား" ဆိုတဲ့စာသားကို ရွေ့ကထားပြီး နောက်ဘက်မှာ ကျွန်မကို့ရဲ့ တယ်လီဖုန်းနံပါတ်ပါတယ်။ တစ်ယောက်ယောက်က ဖုန်းဆက်ပြီဆိုရင် ဖေဖေက အော်ကြီးဟစ်ကျယ်နဲ့ ကျွန်မဆီလှမ်းပြီး "ဟေ့... မုန့်ဝိုင်းလေး၊ ဒီကစ်ပက်အားရက် ဖေဖေကို ပင်ဆီလင်ဗေးနီးယားကတ္တသိုလ်မှာ ပွဲရှိတယ်နော်၊ အဲဒီရက်ထဲမှာပဲ ဟာမီလ်တန်ကောလိပ်ကို ပွဲကူးနိုင်မလား" ဘာညာနဲ့ ဓမ္မလာဓမ္မရဲ့။

ခရီးစဉ်ကွေ သွားဖို့လာဖို့ အချိန်ဇယားဆွဲရတာကွေက ကျွန်မလုပ်ဖို့ အလိုလိုဖြစ်လာတယ်။ ပြီးတော့ နီးစပ်ရာနေရာကွေ စုပြီး ရက်ချိန်းချိတ်ရတယ်။ ဒီလိုနဲ့ပဲ ဥပမာအဖြစ်ပြောရရင် ထရီနီကီ၊ ဂက်စ်လီယန်နဲ့ အမ်းဟက်စ်လို နေရာကွေကို ပေါင်းပြီး စနေ၊ တနင်္ဂနွေ တစ်ခေါက်သွား။ နောက်တစ်ပတ်ကျတော့ ကွန်နဲလ်နဲ့ ကိုးလ်ဂိတ်ကိုသွား ဆိုကာမျိုးကွေ လုပ်ရတာပေါ့။

တစ်ခါတော့ ဓမ္မဓမ္မက ဖေဖေ့ကို အသိမပေးဘဲ ကျွန်မကို့ကို ဒူးယောင်ယောင်ယော် အဝတ်အစားမျိုးကွေ ဆင်ပေးတယ်။ အဲဒါကွေ ဝတ်ပြီး ကျွန်မကို့ ထွက်လာတော့ ဖေဖေ ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်သွားတယ်။ ကျွန်မကို့ကြည့်ရတာ တမင်မြူဆွေးသလို ဖြစ်နေတယ်လို့ သူမြင်တယ်။ ကျောင်းသားကွေက အပြောင်းအလဲလုပ်ပေးမှ ကြိုက်တယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်သွားတော့မှပဲ ဖေဖေက ခွင့်ပြုတယ်။ "အေးလေ ငါကလည်း နည်းနည်းတော့ ရှုးရိုးဆန်ချင် ဆန်နေမှာပေါ့" တဲ့။

http://www.cherrythitsar.org

၅၀ မြင့်စိုးလှိုင်

ဇာတ်စင်ပေါ်ဝင်တဲ့ အဝတ်အစားတွေက သရုပ်ဆောင်ကင်ဆက်ကဲ့နေရာမှာ ပိုပီး ထိရောက်အောင် အထောက်အကူပြုကယ်ဆိုတာ သူ မြင်လာတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာတော့ ပွဲတစ်ပွဲကည်းမှာပဲ ကျွန်မတို့ကို အဝတ်အစားတွေ အမျိုးမျိုးပြောင်းဝတ်ခိုင်းတဲ့အထိ ဖေဖေက စိတ်ကူးထုတ်လာတယ်။ တစ်ကြိမ်မှာ အမြီတ်အဆာပါတာတွေ ဝတ်ထွက်လာမယ်၊ နောက်တစ်ကြိမ် ကျတော့ ပိုးဖဲထည်တွေနဲ့၊ ဟော... နောက်တစ်ကျော့မှာ ဟော်ကြယ်ထိုးထားတဲ့ အဝတ်တွေဖြစ်နေရော။ ကျောင်းသားတွေကလည်း ဒါကို သဘောကျကြတယ်။ ဖေဖေကိုယ်တိုင်တောင်မှ အဝတ်အစား အပြောင်းအလဲတွေကို မကြည့်ဘဲမနေနိုင်ဘူး။ တစ်နေရာကနေ မတ်တပ်ရပ်၊ လက်ပိုက်ပြီး ကျွန်မတို့အဝတ်တွေ ခပ်သုတ်သုတ်လဲလိုက်ကြ၊ ကီးဝိုင်းခွင်ထဲ ပြန်ဝင်လိုက်ကြ လုပ်ကာကို ပြုံးပြုံးကြီး ကြည့်နေတတ်တယ်။

ယောကျ်ားလေးတွေနဲ့ ကျွန်မကို စဟယ်ပြောင်ဟယ်လုပ်ပြီး ပျော်ပျော်ပါးပါးနေလို့တော့ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဖေဖေက ရယ်ရင်းမောရင်း ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နဲ့ပဲ ကျွန်မကို လွှတ်ထွက်မသွားအောင် ကင်းကင်းကျပ်ကျပ်ထိန်းချုပ်ခဲ့တာပါ။ ဖေဖေ့အရပ်က သိပ်မြင့်တာ မဟုတ်ဘူး။ ငါးပေရှစ်လက်မ၊ ကိုးလက်မလောက်ပဲရှိမယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့လက်မောင်းကြွက်သားကြီးတွေက ဇရာမမျက်လုံးကြီးနှစ်လုံးလို ပြူးထွက်နေတာ၊ ပြီးတော့ လူကလည်း ကုတ်ကုတ်ခိုင်ခိုင်ဆိုတော့ ပုံပန်းကြည့်လိုက်ရင် လန့်စရာကောင်းတယ်။ ဒါပေမယ့် မျက်နှာကျတော့ ချိုလွန်းလို့ သူနဲ့တွေ့တဲ့လူတိုင်း အလိုလိုပြုံးရွှင်လာကြတာချည်းပဲ။

http://www.cherrythitsar.org

ယောကျ်ားလေးကွေကို စိတ်မချကဲ့ ဖေဖေဟာ ကျွန်မကို ကားထဲကို တစ်စိမ်းယောကျ်ား အဝင်မခံဘူးဆိုကဲ့ သူ့စည်းကမ်းချက်ကို ဘယ်ကော့မှ အလျှော့မပေးခဲ့ဘူး။ ကောလိပ်ကျောင်းသားကွေ ကျွန်မကို့အနား ဝိုင်းအုံလာပြီး အလေးချိန်တစ်တန်လောက် ရှိကဲ့ အသံချဲ့စက်ကို့၊ ကီးဝိုင်းပစ္စည်းကို့ကို ကူတင်ကူချ လုပ်ပေးကာမျိုးကအစ ဖေဖေက လက်မခံဘူး။ သူကို့ကို ကျေးဇူးတင်ကဲ့အကြောင်း ပြောလည်အောင် ပြောပြကယ်။

"မဟုတ်ဘူးကွ၊ ဒီပစ္စည်းကွေကို ကိုင်ပုံကွယ်ပုံက ဦးနဲ့ ဦးသမီးကွေပဲ သိကာ။ အဲဒါကြောင့်ပါ။ ဒီကော့ မင်းကို့က ဘယ်ကိုသွားရမယ်ဆိုကာ လမ်းသာပြပါ။ ဦးကို့ လုပ်လို့ရပါကယ်"

ကျွန်မကို့ကိုကော့ ဖေဖေက ထပ်ကလဲလဲ ဆုံးမမြဲပါပဲ။

"သမီးကို့ ဒီကိုလာကာ လူကွေနဲ့ အရောင် အဖွဲ့ကျနေဖို့ မဟုတ်ဘူး။ မင်းကို့ ဆိုစရာရှိကာဆို ကီးစရာရှိကာကီး၊ ပြီးရင် ကျောင်းပြန် စာသင်ဖို့ပဲ" ကဲ့။

http://www.cherrythitsar.org

တကွဲတပြား

ကောလိပ်ပွဲကွေလိုက်ပြီး ကျွန်မကို ကီးကြမ္ဘာကြီးကဲ့အချိန်မှာ ဂျင်းနက်က ၁၈ နှစ်၊ ဒွန်နာက ၁၉ နှစ် ရှိနေကြပြီဆိုကော့ ဖေဖေ့လက်အောက်မှာ သိပ်မနေချင်ကြကော့ဘူး။ ကစ်စကစ်စနဲ့ ရုန်းထွက်ဖို့ ကြိုးစားလာကြကယ်။ မေမေလည်း ဖေဖေ့ကို သိပ်မကင်းကျပ်ဖို့၊ လျှော့သင့်တာလျှော့ပေးဖို့ ပြောပါကယ်။ "သူတို့ကွေလည်း အရွယ်ရောက်လာကြပြီ ရှင်ရဲ့၊ သူတို့အရွယ် ကခြားမိန်းကလေးကွေ နေကြထိုင်ကြသလို သူတို့လည်း နေချင်မှာပေါ့"

http://www.cherrythitsar.org

၅၄ မြင့်စိုးလှိုင်

ဒါပေမယ့် ဖေဖေကတော့ "ဒီအိမ်မှာ သူကို ဘယ်လိုနေရ မယ်လို့ စည်းကမ်းချထားသလဲ၊ အေး... အဲဒီအကိုင်းပဲ သူကို နေရမယ်" လို့သာ အမြဲတမ်း အဖြေပေးတတ်တယ်။

ဒွန်နာနဲ့ ဂျင်းနက်ကိုနှစ်ယောက်ရဲ့ အိပ်ခန်းက အိမ်နောက် ဘက်မှာရှိပြီး နောက်ဖေးနောက်ဖီထွက်တဲ့ တံခါးတစ်ပေါက် လည်းရှိတယ်။ တစ်ညတော့ ဖေဖေက ဓမ္မကိုမေးတယ်။ "ဒွန်နာနဲ့ ဂျင်းနက်ကိုညီအစ်မနှစ်ယောက် ဘယ်သွားကြသလဲ" တဲ့။

သူကိုနှစ်ယောက် အိမ်မှာမရှိတဲ့အကြောင်းကို ဓမ္မက ဝန်ခံပါတယ်။ အဲဒီနောက်တော့ ဘာကွေပေါက်ကွဲလာမလဲလို့ ကျွန်မကို စောင့်နေကြတာပေါ့။ ပေါက်တော့ မပေါက်ကွဲပါဘူး။ ဒေါသတကြီး ပြောဆိုပေါက်ကွဲရမယ့်အစား၊ ဖေဖေက အောက် ဆင်းသွားပြီး ကုတစ်လက်နဲ့ သံချောင်းတွေ လက်တစ်ဆုပ်စာ ကိုင်လို့ အိမ်ထဲပြန်ဝင်လာတယ်။ ကျွန်မဖြင့် အဲဒီလောက်ရည် ကဲ့ သံချောင်းကြီးတွေ တစ်ခါမှမမြင်ဖူးဘူး။

ဖေဖေက အိမ်ပြင်ထွက်ပြီး နောက်ဖေးဘက်ကို ပတ်သွား တယ်။ ခုန သံချောင်းရည်ရည်ကြီးတွေကို နောက်ဖေးတံခါးရော၊ တံခါးကျည်းဘောင်တွေထဲပါ ဝင်အောင် ကျကျနနဲ့ အားရှိပါးရှိ လွှဲလွှဲပြီး ရိုက်သွင်းတော့တာပဲ။

ဒွန်နာနဲ့ ဂျင်းနက်ကို နှစ်ယောက်တော့ ဟောင်းဝပ်ဒ် ကက္ကသိုလ်လို ခပ်ဝေးဝေးက ကက္ကသိုလ်တစ်ခုခုကိုသာ ဂင်ခွင့်မရ ရင် အခြေအနေ ဒို့ထက်ပိုကျပ်လာတော့မှာ ဃသချာတယ်။ နွေ လယ်လောက် အရောက်မှာ သူကိုက ဖေဖေလည်း ကာဝန်ပေါ့

http://www.cherrythitsar.org

ဇနောင်၊ သူကိုလည်း ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ်ကိုယ် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရပ်ကည်နိုင်အောင် လုပ်မယ်ဆိုပြီး ဂါရုဏ်ကန်၊ ဒီ၊ စီ၊ ကို အမြန်ဆုံး ထွက်သွားကြဖို့ စိုင်းပြင်းတယ်။

ဒါပေမယ့် သူကိုနှစ်ယောက် ထွက်သွားဖို့ ကကြိတ်ကြိတ် လုပ်နေကြတာကို ဖေဖေသိသွားတဲ့အချိန်မှာ "မင်းတို့မသွားရဘူး" လို့ ခပ်ရှင်းရှင်းပဲ အပြတ်ပြောချလိုက်တယ်။

"မင်းတို့က ဂါရုဏ်ကန် ဒီ၊စီရောက်နေရင် ကီးဝိုင်းက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကီးလို့ရမလဲ။ ခုဆို အငယ်လေးကွေက မင်းတို့ကို ဝိုင်းပြီး ကီးမှုတ်ပေးနေကြတယ်။ မင်းတို့ကလည်း သူတို့ကို ကစ်လှည့်ပြန်ပြီး ဂိုင်းကြဇန်းကြဦးမှပေါ့"

"ဒါပေမယ့် ဖေဖေရယ်၊ ဖေဖေပဲ သမီးတို့ကို ပညာသင်စေချင်တယ်ဆို။ ဖေဖေပဲ သမီးတို့ကို ဆရာဇန်မကြီးကွေ ဖြစ်စေချင်တာ မဟုတ်လား"

"အေးပါ... အဲဒါက အစကကည်းက ဂါပြောလာခဲ့ကာပါကွ"

"ဒါဆို သမီးတို့ ဟောင်းဂပ်ဒ်ကိုသွားမှ ဖြစ်မှာပေါ့။ ခုပဲ နောက်ကျလှပြီ။ ကော်ကြာ ဘယ်ကတ္တသိုလ်မှ ဂင်ခွင့်ရကော့မှာ မဟုတ်ဘူး"

"ကဲ... ကဲ ဒါဆိုလဲ ဖေဖေ ကြည့်လုပ်စမ်းပါရစေဦး"

ဒွန်နာနဲ့ ဂျင်းနက်ကဇော့ ဒီအချေအတင်ဖြစ်တဲ့ပွဲမှာ သူတို့အနိုင်ရမယ်လို့ ထင်သွားကြတယ်။ ဘာပြုလို့လည်းဆိုတော့ သူတို့ပြောသလို ကောလိပ်ဆိုတာက ဆောင်းဦးပေါက် အတန်းမစခင် နှစ်ပတ်အကွင်း ရောင်ရင်ရောက်၊ မရောက်ရင် ကျောင်းအပ်

http://www.cherrythitsar.org

၅၆ မြင့်စိုးလှိုင်

လက်မခံဘူးဆိုကာ ဆေချာကာကို။ နှစ်ယောက်သား ကောလိပ်ရောက်ရင် ကွေ့ရကြဲရမယ့် ယောကျ်ားလေးကွေအကြောင်း၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေရကာ ဘယ်လောက်အရသာရှိကဲ့အကြောင်းကွေ ပြောလိုက်ကြ၊ တခိခိ ရယ်လိုက်ကြနဲ့ပေါ့။

ဒီကြားထဲ ဖေဖေက အိမ်ကို သတင်းကစ်ခုသယ်လာတယ်။ လောင်းဘရန့်ချိုအနောက်ပိုင်းမှာ ကောလပ်ကျောင်းတစ်ကျောင်း ရှိသေးဆိုပဲ။ အဲဒီကောလိပ်ဆို အိမ်နဲ့ နီးနီးနားနားမို့ လမ်းလျှောက်ပြီး ကျောင်းတယ်မယ်ဆိုရင်ကောင် တက်လို့ဖြစ်တယ်ပြောကော သူကိုနှစ်ယောက်က မလုပ်မချောက်နဲ့ 'သမီးတို့ သိသားပဲ' ဆိုပြီး အဲဒီကောလိပ်ကို ခေါင်းထဲမထည့်ကဲ့ပုံနဲ့ ပြန်ပြောတယ်။

အဲဒီကောလိပ်က ကျောင်းအပ်လက်ခံတာ အရင်လက ကည်းက ပိတ်သွားမှန်း သိပြီးသားဆိုကော့ သူတို့က မတက်ချင်ပါဘူးလို့လည်း ငြင်းမနေကော့ဘူး။ ဒီကစ်ချီလည်း သူတို့ အရေးသာပြန်ပြီလို့ပဲ ထင်နေကြတယ်။

"အဲဒါအတွက်ကော့မပူနဲ့" ကဲ့။ ဖေဖေက လုပ်ပါလေရော။ "ကျောင်းက လူကြီးကွေ ငါသွားပြောမယ်"

ဖေဖေက သူ့မှာ ကစ်စုံဆိုမှ ကစ်စုံကည်းရှိကဲ့ဂတ်စုံကို ကောက်ဂတ်ကဲ့ပြီး ကံခါးအပြင်ဘက်အထွက်မှာ ဂျင်းနက်က လောင်သလိုလိုနဲ့ ရယ်ကောင် ရယ်နေလိုက်သေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ဖေဖေ့ကို လျှောမကွက်သင့်ဘူးဆိုကာကော့ သူတို့သိဖို့ကောင်းကာပေါ့။

လျှောမကွက်သင့်ဘူးဆိုလို့ ဖေဖေ့အကြောင်းပြောရဦးမယ်။ ဖေဖေက ခိုင်မာတယ်၊ ပွင့်လင်းတယ်၊ ရိုးသားတယ်။ အဲဒါနဲ့တင်

http://www.cherrythitsar.org

ကံခါးကွေကို ပွင့်အောင်ဖွင့်နိုင်ကယ်။ ပြီးကော့ သူက ပြဿနာ ပေါ်အောင် ဘာကစ်ခုမှ လုပ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဂူးဂူးဝါးဝါးနဲ့လည်း ဗလုံးဗထွေး မဖြစ်စေရဘူး။ သူကွေ့ရအောင်လာကဲ့ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ မကွေ့ရမခြင်း ထိုင်စောင့်မယ့်လူ။ အဲဒီလို ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့တဲ့ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ချက်နဲ့ လာတယ်ဆိုကာ ပေါ်လွင်အောင် လုပ်ပြမှာ။ အကွင်းရေးမှူးလုပ်သူက သူ့ကို ရုံးခန်းကစ်ခန်းထဲဝင်သွားဖို့ ညွှန်လိုက်တယ်။

"ကျွန်ကော် လောင်းဘရန့်ချိမှာ နေပါတယ်။ မွန်းမောက် ကပ်ထဲမှာ အလုပ်ဆင်းရပါတယ်။ သမီးမိန်းကလေး ခြောက် ယောက်ရဲ့အဖေ၊ စစ်မှုထမ်းဟောင်း ကစ်ယောက်ပါ ခင်ဗျာ"

ဖေဖေက သူ့ရှေ့မှာရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို အေးအေးသက်သာပဲ စကားစပါတယ်။

"ဆရာကြီးရဲ့စားပွဲပေါ်က ဓာတ်ပုံကွေ ကွေ့ရကော့ ဆရာ ကြီးလည်း အိမ်ထောင်ရှင်ကစ်ယောက် ဖြစ်မယ့်ပုံပါပဲ။ ကျွန်ကော် မှန်းကာ မှန်လာက်ပါတယ်နော်"

ဖေဖေ့ရဲ့ မေးခွန်းကွေကို ကုံပြန်တဲ့အနေနဲ့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က ဓာတ်ပုံထဲက ကလေးကွေရဲ့ နာမည်ရောအသက်အရွယ်ကွေကိုပါ ပြောပြတယ်။ နောက်ကော့ ကလေးကွေရဲ့ အစွမ်းအစနဲ့ စိတ်ပါဝင်စားမှုကွေအကြောင်းပါ ရောက်လာတယ်။

ဒီလိုကွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ကာနဲ့ပတ်သက်လို့ နောက်ပိုင်းမှာ ဖေဖေ ကျွန်မကိုကို ပြန်ပြောပြကာက အဲဒီအချိန်မှာ သူ့လာရင်း ကိစ္စ အောင်မြင်ကော့မယ်မှန်း သူ သိကယ်ကဲ့။

http://www.cherrythitsar.org

၅၈ မြင့်စိုးလှိုင်

"အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က သူ့ကလေးကွေအကြောင်း ကခြားလူ ကစ်ယောက်ကို ပြောပြနေပြီလေ။ လူကလည်း သူ့စားပွဲကြီးနောက်မှာ မဟုက်ကော့ဘူး။ ပြောရင်းပြောရင်းနဲ့ ဖေဖေ့အေားနား ရောက်လာကယ်။ ဘယ်ရမလဲ။ သူ့ကို ဖေဖေက အိုက်ထောင်ထဲ ကောက်ထည့်လိုက်ကာပေါ့"

နောက်နှစ်ရက်လောက်ကြာတော့ ဒွန်နာနဲ့ ဂျင်းနက်ကို မွန်းမောက်ကောလိပ်မှာ ကက်ရောက်သင်ကြားခွင့်ပြုလိုက်တဲ့ အကြောင်းကြားစာ ရောက်လာပါရောလား။

ဂျင်းနက်က ဆူပူအော်ဟစ် ဒေါသတွေဖြစ်လို့။ ဒွန်နာက ငိုကြီးချက်မနဲ့ မတက်ချင်ဘူးလို့ ငြင်းကယ်။ နှစ်ယောက်သား အခန်းထဲဝင် တံခါးပိတ်ပြီး ညည်းကြ ဆော်ကြ ဖြစ်ကုန်ကြကာပေါ့။ ဖေဖေကလည်း သူတို့နှစ်ယောက်အကွက်စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတဲ့အကြောင်း ဝန်ခံပါကယ်။

"ဘုရားသခင်က ဒီလိုဖြစ်ရမယ်လို့ပဲ သတ်မှတ်ခဲ့ကယ်နဲ့ ကူပါကယ်ကွာ။ ဘာပြုလို့လည်းဆိုတော့ မွန်းမောက်ကောလိပ်သာ ဒီမှာမရှိရင် သူတို့ညီအစ်မ ဟောင်းဂပ်ဒ်ကို မဖြစ်မနေ သွားကြရမှာပေါ့"

http://www.cherrythitsar.org

စည်းဝိုင်းအပြင် ထွက်ကြပြီ

ဒွန်နာနဲ့ဂျင်းနက် ဇကာလိပ်စကက်ကော့ ကျွန်မက အထက်ကန်းကျောင်းမှာ ကကိယနှစ်၊ လင်ဒါက ပထမနှစ်၊ ရီကာက ခြောက်ကန်း။ ကျွန်မကို့လည်း ကီးဝိုင်းအလုပ် ဆက်လုပ်ဖြစ်နေကော့အရင်ရောက်ဖူးပြီးသား ကျောင်းသားအသင်းအဖွဲ့ကွေဆီအကြိမ်ကြိမ်အခေါက်ခေါက် ထပ်ရောက်ခဲ့ကြကယ်။ ကောလိပ်ကနေ ဒေါင်ပြီးသွားတဲ့ လူကွေနဲ့ အမှတ်မထင် ကွေ့ကြကော့သူကို့က ခုဆို ဆေးကျောင်းရောက်ကဲ့လူနဲ့၊ ဥပဒေကို့၊ စီးပွားရေးကို့ ရောက်ကဲ့လူကွေ ရောက်နေကြောင်း ပြောပြကြကယ်။

http://www.cherrythitsar.org

၆၀ မြင့်စိုးလှိုင်

"အေးဟယ်...နင်ကို့ကျောင်းပြီးအောင် ဆက်ကက်ကြပါ" လို့ ဝမ်းသာအားရပြောရင်း ကျွန်မကို မေးချင်ကာကွေလည်း မေးကြ မြန်းကြရကယ်။

ကျွန်မကိုက ဆရာဝန်ဖြစ်ချင်ကာသာရှိကယ်။ ဆရာဝန် ဖြစ်အောင် လုပ်ရကိုင်ရတဲ့ အဆင့်ကွေကိုကော့ သိကာမဟုတ်ဘူး။ အထက်တန်းကျောင်းက အောင်ခဲ့ရမယ်၊ ကောလိပ်တက်ရမယ်၊ ဆေးကျောင်း ဆက်ကက်ရမယ်။ အဲဒီနောက် ဆေးရုံတစ်ရုံမှာ ကာလအပိုင်းအခြားနဲ့နေရမယ်။ ပြီးတော့မှ ဆေးရုံထဲမှာ အခြေ ကကျ နေထိုင်လုပ်ကိုင်ရမယ်ဆိုကာ ကျွန်မကို ဘယ် သဘော ပေါက်ပါ့မလဲ။ ဒီအကြောင်းကွေသိရတော့ ရှေ့လျှောက်ရမယ့် လမ်းက အရှည်ကြီးကျန်ပါသေးလားလို့ ရင်မပြီး ပြောမိကြကယ်။ ဒါကို ဖေဖေက "မင်းကို့ လုပ်နိုင်ရမှာပေါ့" ဆိုပြီး ထုံးစံအကိုင်း ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ပြောပါကော့ကယ်။

"မင်းကို့ ကြိုးစားသင်ရမယ်။ လူအကောင်များများက သိပ် အားထုတ်ချင်ကြကာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်ကျရာကာဝန် ကျေပွန် အောင် လုပ်ရမယ့်အစား ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ရကိုင်ရကာဆိုရင် သိပ်မနိုင်ပါဘူးလို့ ပြောချင်ကြကယ်။ ငါ့သာ အဲဒီစကားမျိုး ကစ်ယောက်ယောက်ကပြောကြည့်၊ ငါက ပြန်မေးလိုက်ချင်ကယ်။ 'မင်းကိုယ်ကိုင်ကကော ဘယ်လောက် ကြိုးကြိုးစားစား လုပ်ခဲ့ဖူး သလဲ' လို့။ ဒီကိစ္စက ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့ ဆွဲငင်အားလိုပဲ။ အခြေခံ နိယာမပါ။ မင်း ဇွဲနပဲနဲ့ ကြိုးစားသာလုပ်၊ လုပ်ရင်ဖြစ်မှာပဲ။

သမီးကို့ကွေ ဆရာဝန်ဖြစ်ရမယ်ဆိုကာလည်း ဒီလိုပဲ။ လူ ကွေကကော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးလို့ ပြောကြကာပေါ့။ ဒါပေမယ့်

http://www.cherrythitsar.org

ကစ်ယောက်ယောက်ကကော့ ဖြစ်ကိုဖြစ်မှာ။ အရေးကြီးကာက သမီးကို့အားလုံး ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် ပြက်ပြက်သားသာ ဆုံးဖြတ်ထား။ အားလုံးသာ ဆရာဝန်ဖြစ်ကြည့်စမ်း၊ ဘယ်လောက်များ ကြီးကျယ်ခဲ့ညားလိုက်မလဲလို့ ဟင်၊ မဟုတ်ဘူးလား"

ကျွန်မရယ်၊ လင်ဒါနဲ့ ရီကာရယ် ဒီသုံးယောက်ကကော့ ဖေဖေ့စကားကို အလေးအနက်ထားပြီး စိတ်ပါလက်ပါ နားထောင်ကြတယ်။ စိတ်ထဲမှာလည်း သစ်လွင်လက်ဆက်ကဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ဝင်လာတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်မ သံသယဖြစ်မိကာက ဖေဖေ့စကားကွေ့ရဲ့လိုရင်းက ဒွန်နာ့ကို ရည်စူးပြီး အားပေးချင်လို့ ပြောနေကာလား ဆိုကာပါပဲ။

ဒွန်နာက မွန်းမောက်ကောလိပ်မှာ အကောင့်ကို ကြိုးစားရန်းကန်နေရတယ်။ အထူးသဖြင့် ဂျင်းနက်က ကျောင်းစာကို ခပ်သာသာ ရွက်လွှင့်လိုက်နေနိုင်ကဲ့ အချိန်မျိုးမှာ သူ့အကွက်ကျကော့ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးလို ဖြစ်ဖြစ်နေကတ်ကဲ့ အချိန်ကစပြီး စာလိုက်ရတာ သူ သိပ်မချော်ပိုက်ချင်ကော့ဘူး။

"ဖေဖေ သမီးကော့ ဒီစာကွေ့ကို မလိုက်နိုင်ကော့ဘူး။ သမီးမှာ ကောလိပ်အရည်အသွေးမရှိပါဘူး" လို့လည်း ဖေဖေ့ကို အမြဲပြောတက်တယ်။

"သမီးကိုယ်သမီး ဂျင်းနက်နဲ့ သွားမယှဉ်နဲ့လေ။ ဒီလောက်ထိ သင်လာခဲ့မှကော့ သမီးဆက်သင်ရင်ဖြစ်ပါတယ်။ အောင်မြင်မှာပါ" လို့ ဖေဖေက ယုံကြည်မှုရှိအောင် ပြန်ပြီးအားပေးတယ်။

ဖေဖေက ကျွန်မကို့ကို ငယ်ငယ်ကုန်းကလိုပဲ သူ့စကားကို မြေဝယ်မကျ နားထောင်စေချင်တယ်။ သူ အပြစ်တင်မောင်းမဲရင်

http://www.cherrythitsar.org

နာခံစေချင်တယ်။ ကျွန်မကို အငယ်သုံးယောက်ကကော နာခံပါ
တယ်။ ဒါပေမယ့် ဂျင်းနက်က “ဖေဖေပြောတာကျေချည်း လက်ခံ
နေရတော့မှာလား၊ သမီးဘာသာသမီးလည်း လွတ်လာယူပါရစေ
ဦး” ဆိုတဲ့ စကားမျိုးနဲ့ မကြာခဏဆိုသလို ခံပြောချင်လာတယ်။

အမှန်ကတော့ ဖေဖေက အားလုံးကို ဥမကွဲသိုက်မပျက်
နေစေချင်တာ။ စည်းဝိုင်းထဲကနေ ဘယ်သူ့ကိုမှ အပြင်ထွက်
မသွားစေချင်တာ။ ဒါပေမယ့် သားသမီးဆိုတာငယ်ရာက ကြီး
ပြင်းလာကြမယ်။ အကောင်အလက်စုံတော့ အပြင်ကို ခွဲထွက်ကြ
မယ်။ ရှေ့ကို ကိုးသွားကြမယ်ဆိုတာ သဘာဝရဲ့ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်ပါ။
ခွဲထွက်ရမယ့် နယ်နိမိတ်ဆိုတာ အနှေးနဲ့အမြန် ပေါ်လာမှာပဲလေ။

တစ်နေ့ ဖေဖေ အိမ်နောက်ဘက်ခြံစည်းရိုးပင်တွေ ညှပ်နေ
ကုန်း ဒွန်နာက သူ့ဘေးနားရောက်လာပြီး...

“ဖေဖေ...ဖေဖေ့ကို သမီးပြောခဲ့ဖူးတယ်။ ခုလည်း ပြောရဦး
မယ်။ သမီးမှာ ကောလိပ်အရည်အသွေးမရှိဘူး။ သမီးကို ဒီထက်
ပိုပြီး ကြိုးစားလို့ မပြောပါနဲ့တော့။ သမီး အကောက်နိုင်ဆုံး ကြိုးစား
ပြီးပြီ”

“သမီးရယ်၊ ဒီအခြေအနေအထိ ရောက်လာပြီပဲဟာ”

“သမီး မလုပ်နိုင်ဘူး၊ ကက်လည်း မကက်နိုင်တော့ဘူး။
လုပ်ချင်စိတ်လည်း မရှိတော့ဘူး။ သမီး ဆရာဝန်မဖြစ်ချင်ဘူး”

စကားလုံးတွေက မာကျောလေးလံလှပါတယ်။ ဖေဖေက
လက်ကိုလွှဲပြီး မြောက်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့မှ ဖျော်လင့်ချက်
ကုန်ခမ်းသွားသလို သူ့ဘေးဘက်ကို လျှောချတယ်။

http://www.cherrythitsar.org

"မင်းသဘောက မင်းကို အဖေသွန်သင်ဆုံးမတာ ဆက်ပြီး မနာခံကောဘူးလို့ ဆိုချင်တာပေါ့"

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်မကလည်း မွန်းမောက်ကောလိပ်ထက် ပိုပြီး ဂုဏ်သတင်းကြီးတဲ့ ကျောင်းရှိရာ နာမည်ထွက်တဲ့ မြို့ကစ်မြို့ကို သွားကက်ချင်နေတယ်။ ဒါနဲ့ လှမ်းလျှောက်လိုက်တော့ နယူးယောက်မှာရှိတဲ့ ဘားနဒ်ကောလိပ်က လက်ခံတယ်။ ပညာသင်စရိတ်လည်း ချီးမြှင့်ခံရတယ်။ ဖေဖေက မကက်ရာဘူးတဲ့။ ဒါနဲ့ ၁၉၆၉ ခုနှစ် ဆောင်းဦးပေါက်မှာ ကျွန်မလည်း မွန်းမောက်ကောလိပ်ပဲ ရောက်ခဲ့ရတော့တာပါပဲ။

ဆရာဝန်ဖြစ်ဖို့ လမ်းကြောင်းပေါ်လျှောက်ရင်း သိပ်ပံဘာသာကွဲ အထူးပြု ယူထားတဲ့ ကျင်းနက်ကစ်ယောက် ကောလိပ်မှာ အခက်ဆုံးသင်ရိုးလို့ ဂုဏ်သတင်းကြီးနေတဲ့ အော်ဂဲနစ်ဓာတုဗေဒ ယူရမယ့်အချိန် ရောက်လာပါတယ်။

ခရစ္စမက်ပွဲတော်ရက်ပြီးလို့ သိပ်မကြာခင်မှာ ကျင်းနက်က သူတော့ အော်ဂဲနစ်ဓာတုဗေဒကို ဆက်မယူနိုင်တော့ဘူးလို့ အေးအေးဆေးဆေးပဲ ဖွင့်ပြောတယ်။ "သမီး ဒီဘာသာရပ်ကို မကြိုက်ဘူး၊ စိတ်လည်း မဝင်စားဘူး" တဲ့။ သူက အပြတ်ပြောတယ်။ ပြီးတော့ သူ့အထူးပြုဘာသာကို ဇီဝဗေဒကနေ စိတ်ပညာဘက် ပြောင်းယူမယ်လို့လည်း ဆက်ပြောလိုက်သေးတယ်။

"သမီးက ဒေါက်တာတော့ဖြစ်လာမှာပါ။ အမ်၊ဒီဘွဲ့ မရပေမယ့် ဂီအိုင်ချု၊ဒီ ဘွဲ့တော့ ရရအုံးမယ်။ ဆေးပညာဒေါက်တာဖြစ်မလာရင် ဒဿနပညာဒေါက်တာ ဖြစ်ရမှာပေါ့"

ဖေဖေ့နားထင်စပ်က သွေးကြောကွေဟာ ကြိုးစကွေလို့

http://www.cherrythitsar.org

ကင်းမာလာတယ်။ မနှိုင်းကောင်းနှိုင်းကောင်း နွားရိုင်းသက်ပွဲမှာ ဒဏ်ရာအထပ်ထပ်ရထားတဲ့ နွားရိုးကြီးလို သူ့ခေါင်းကို ခါရမ်းလိုက်ပြီး...

"ဘာဒဿနပညာဒေါက်ကာလဲ၊ ဒါက ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ။ ဘာမှ အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး။ လူကွေမှာ ဘာဒဿနပညာမှမလိုဘူး" ဆိုပြီး စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ နေမထိထိုင်မထိ ဖြစ်နေတယ်။

ကျွန်မကို့အထဲမှာ ဖေဖေနဲ့ ခြေရာချင်းကိုင်းပြီးမကွန့်မဆုတ် ယှဉ်ရဲကာဆိုလို့ ဂျင်းနက်တစ်ယောက်ပဲရှိတယ်။ ဖေဖေ့ဒေါသ လောက်ကော့ သူက အပျော့ပေါ့။

"ဖေဖေ သမီးကို ဖြစ်စေချင်သလိုကော့ သမီးဖြစ်အောင် မလုပ်နိုင်ကော့ဘူး။ ကိုယ်ဖြစ်ချင်ကာကိုပဲ ဖြစ်အောင်လုပ်မယ်။ အဲဒါကို ဖေဖေ မကြိုက်ဘူးဆိုရင်လည်း သမီး ဒီမှာ မနေရဲဘဲ ရှိတယ်"

ဒွန်နာက သူ့ဘာသာသူ အိမ်ခန်းတစ်ခန်း ငှားနေကာဆို ကော့ ဂျင်းနက်က သူနဲ့အတူ လိုက်နေတယ်လေ။ သူကိုနှစ် ယောက်လုံး ကီးဂိုင်းထဲကကော့ ထွက်မသွားကြပါဘူး။ ပါမြောက်ိုင်း ပါနေကြကုန်ပဲ။ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားတဲ့ ဖေဖေဟာ ကီးဂိုင် ကြေးရရင် ဘယ်လောက်ရရ သူကို့အတွက် ဂေစုကို သပ်သပ် ဖယ်ပြီး မျှမျှကတဖြစ်အောင် ခွဲဝေပေးခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီနောက်ကော့ ဘာပဲပြောပြော အိမ်မှာ အခြေအနေကွေ ပြောင်းကုန်တယ်။ အရင်က ကျွန်မကို့ အဖေနဲ့အမေ ကကောက် ကဆ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ တစ်ခါမျှ မကြားဖူးဘူး။ ခုကော့ ခွန်းကြီးခွန်းငယ်ကိစ္စကွေ ဖြစ်ပါများလို့ ရိုးနေပြီ။ ကျွန်မလည်း

http://www.cherrythitsar.org

ကက်နိုင်ငံလောက် အိမ်နဲ့ဝေးအောင်နေကယ်။ ညနေကိုင်း ကောလိပ်စာကြည့်ကိုက်သွားပြီး စာကြည့်ကိုက်ပိတ်ချိန် ညဆယ်နာရီထိုးတဲ့အထိနေကယ်။

ကျွန်မ ပညာကို အပြည်းအတန် ဆည်းပူးခဲ့ပါကယ်။ အိမ်ကို မပြန်ချင်လို့ဆိုတဲ့ ဦးစားပေးအကြောင်း တစ်ခုကည်းကြောင့် ကော့ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မဘာသာကျွန်မ ဆုံးဖြတ်ထားကာ ကြောင့်လည်းပါကယ်။ အဲဒါကကော့ ဖေဖေ့မှာ ဆရာဝန်ဖြစ်လာကဲ့သမီး အနည်းဆုံးတစ်ယောက်ကော့ ရှိစေချင်ကယ်။ ဒီ တစ်ယောက်ကလည်း ကျွန်မပဲဖြစ်ရမယ်။

http://www.cherrythitsar.org

တကယ်ဖြစ်လာတဲ့အခါပ်မက်

သမီးကွေအားလုံး ဆရာဝန်ဖြစ်စေရမယ်ဆိုကဲ့ဖေဖေ့စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ကဖော့ ပြည်ဖုံးကားချလိုက်ရပါပြီ။ ဂျင်းနက်နဲ့ ပက်သက်လို့ စိတ်ဆင်းရဲရကာကို ထုတ်မပြောသာတဲ့အခါကိုင်း "ငါ ဘယ်နေရာမှာ မှားသွားတယ်မသိဘူး။ ငါလုပ်မိကာ ကစ်ခုခု ကော့ရှိမယ်။ ဒါမေမယ့် ဘာမျှားလုပ်မိပါလိမ့်" ဆိုပြီး သူ့ဘာသာသူ ကတွက်ကွက် ရေရွက်နေကတ်ကယ်။

မေမေကဖော့ ဖြေပြော ပြောပါကယ်။ "ဒေါနယ်လ်ရယ်၊ ကလေးကွေဆိုကာ ဒီလိုပဲရေ့။ အင်း... ဘဝဆိုကာလည်း ဒီလိုပဲလေ" ကဲ့။

http://www.cherrythitsar.org

၆၈ မြင့်စိုးလှိုင်

ဒါပေမယ့် ဒီစကားက ဖေဖေ့အကွက် ဖြေသိမ့်ရာ မရောက်လှဘူး။ "မင်းကကော့ အပင်ပန်းခံပြီး အလုပ်ကွေလုပ်၊ မင်းကလေးကွေကျကော့ မင်းကို ပစ်ပြေး၊ အသည်းနာဖို့ကောင်းကယ်ကွာ" လို့ ပြောပြီး ဖေဖေက မျက်နှာကို လက်ဝါးနဲ့ အုပ်ထားကယ်။

ဂျင်းနက်နဲ့ ဒွန်နာကို နှစ်ယောက်အကြောင်း သူကွေးနေမှန်း ကျွန်မသိကယ်။ အဲဒီလိုပြောကာကြားရကော့ ကျွန်မက ဖေဖေ့လက်ကစ်ဖက်ကို လှမ်းဆွဲပြီး မျက်နှာကို ကျွန်မဘက် လှည့်လာအောင် လုပ်လိုက်ကယ်။

"ဖေကြီး၊ သမီးပြောတာ နားထောင်ပါဦး၊ သမီး ဆရာဝန်ဖြစ်အောင် လုပ်မယ်။ ဖေကြီးကို သမီး ကတိပေးတယ်"

ဖေဖေက ကော်ကော်နဲ့စကားမပြန်ဘူး။နောက်ဝိုက်ဆုံးကျမှပြောကယ်။ ပြောကော့လည်း ဟိုအရင် ဒွန်နာ့ဆက်ဆိုဖုန်းကို ကျွန်မ မူက်ပါရစေဆိုပြီး ပူဆာကုန်းက "ဟဲ့... မုန့်ဂိုင်းလေးရဲ့၊ မင်းက မူက်မလို့ဟုတ်လား၊ သမီးက ငယ်လွန်းပါသေးတယ်" ဆိုကဲ့ စကားမျိုး။

"သမီးက ဌာနမှူးကိုယ်ကိုင် ရွေးချယ်ထားကဲ့ စာရင်းထဲပါနေပြီ ဖေကြီးရဲ့။ သမီး ဇီဂဇေဒမှာ ကောက်လျှောက် အအဆောင့်ကွေချည်းပဲ ရထားတာ။ ပြီးကော့ သမီးက ဆေးကျောင်းကက်မယ်ဆိုရင် ယူဖို့လိုအပ်ကဲ့ သင်ရိုးကွေထဲက အောဂဲနစ် ဓာတုဇေဒကိုလည်း ယူထားကယ်လေ"

"ဟော...ဟုတ်လား၊ မုန့်ဂိုင်းလေးရဲ့၊ မင်း ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်မယ်လို့ ကကယ်ကိုထင်သလား"

http://www.cherrythitsar.org

ပြောရင်းဆိုရင်း ဖေဖေထိုင်ပုံက နည်းနည်းပိုမက်လာတယ်။ မျက်ဝန်းကွေးဝဲမှာလည်း လင်းလိုလက်လို့။

"သမီးဆရာဝန်ဖြစ်မယ်လို့ ကကယ်ကွေးထားပြီပေါ့နော်"

"ဆေးကျောင်းဝင်ဖို့ လျှောက်လွှာတင်တဲ့အခါ ပြုက်မယ်ဆိုရင် ပြုက်စရာအကြောင်း တစ်ကြောင်းပဲရှိတယ်။ အဲဒါကကော့မွန်းမောက်ကောလိပ်က ထွက်တယ်ဆိုကာကြောင့်ပဲ သိလား"

"ကောလိပ်ဟာ ကောလိပ်ပဲပေါ့"

ဖေဖေက လွှတ်ခနဲချက်ချင်းကို့ပြန်လိုက်တယ်။ ပြီးကော့မှ ရုတ်တရက်ဆိုသလို ဟိုကုန်းက ဖေဖေပုံ၊ ဖေဖေ့လေသံ ပြန်ထွက်လာတယ်။

"လိုချင်တဲ့စိတ်ဆန္ဒရှိရင် နည်းလမ်းဆိုကာရှိကာပဲ" အားမလျှော့နဲ့ သမီးဝင်ခွင့်ရအောင် လုပ်မယ်"

ပြောပြီးခါမှ ဖေဖေနာမ်စားတစ်လုံးကို ယုံကြည်ချက်အပြည့်နဲ့ ပြောင်းသုံးလိုက်သေးတယ်။ "သမီးဝင်ခွင့်ရအောင် ကို့လုပ်မယ်" ကဲ့။

ကျွန်မလည်း ကိုးဝိုင်းအလုပ် ဆက်လုပ်နိုင်အောင် ကိုယ်နေကဲ့ ဒနရာနဲ့ နီးနီးနားနားဖြစ်မယ့် ဆေးကျောင်းကွေကို လေ့လာစုံစမ်းပြီး ကန်းစီ စာရင်းဆွဲရတယ်။ ကျောင်းတစ်ကျောင်းကို ကျွန်မမျက်စိထဲ စွဲသွားတယ်။ သူက ဟားဗတ်ဆေးကျောင်းလို၊ ယေးလ်တက္ကသိုလ်ဆေးကျောင်းလို နာမည်မျိုး မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီကျောင်းကိုခေါ်ထားကာက အထွေထွေရောဂါကုနှင့် ခွဲစိတ်ကုဆရာဝန်များ ကောလိပ်ကဲ့။ လှလိုက်တဲ့နာမည်လို့ ကျွန်မဘာသာတစ်ယောက်တည်း ပြောမိတယ်။ ဒီအသုံးအနှုန်းက အသက်မွေး

http://www.cherrythitsar.org

ဝမ်းကျောင်းဆန်ကယ်။ ဆွဲဆောင်အားကောင်းကယ်။ ကျောင်းရှိရာ နေရာက နယူးယောက်စီးကီးမြို့က ကိုလံဘီယာပရက်စ်ဘီတေးရီးယန်းအသင်းကော် ဆောင်းပဉာဌာနမှာပါ။ နယူးယောက်စီးကီးဆိုတာကလည်း ကျွန်မကို့မွေးခဲ့တဲ့ ဇာတိမြို့ပဲ။ ဒါဆို အကိတ်နိမိတ်ကတော့ ကောင်းနေပြီ။ ဒါပဲ၊ ကျွန်မကော်ချင်တာ ဒီကျောင်းပဲလို့ တွေးလိုက်ကယ်။

စိတ်ချရအောင် ကခြားကျောင်း ၁၂ ကျောင်း အရန်ထည့်လိုက်တော့ အားလုံးပေါင်း ၁၃ ကျောင်းရှိကယ်။ ဒါနဲ့ ဖေဖေ့ဆီသွားပြီး ကျောင်းဝင်ခွင့်လျှောက်လွှာ တင်သွင်းခ ငွေတောင်းကယ်။

အဲဒီမှာ ဖေဖေ့ကို ကျွန်မပြောခဲ့ကာကစ်ခု ရှိသေးကယ်။

"ဖေကြီး၊ သမီးဆရာဝန်ဖြစ်ကဲ့အခါ ကကယ်လို့ သမီးအိမ်ထောင်ကျသွားကယ်ပဲ ထားဦး၊ သမီးနာမည်ကိုတော့ ယောကျ်ားရဲ့နာမည်နောက် လိုက်မပြောင်းဘူး။ ဖေကြီးကို ဂုဏ်ပြုကဲ့အနေနဲ့ သမီးနာမည်ဟာ တစ်သက်လုံး ဒေါက်တာသွန်ကင်ပဲ ဖြစ်ရစ့မယ်"

အဲဒီမျှော်လင့်ချက် အလဘးအလာနဲ့ ဖေဖေ့မျက်လုံးတွေ မြူးကြွလာကယ်။ ရယ်စရာ မောစရာတွေ ပြောဖော်ရလာကယ်။ မေမေ့အဖေါ်မှာလည်း ဆက်ဆံရေးပိုပြီး နူးညံ့လာကယ်။ ဖေဖေ့ကြည့်ရတာ ဘဝသစ် ပြန်မွေးဖွားလာသလိုပဲ။

ကျွန်မလည်း ကျောင်းစာတက် ဇောက်ချပြီး ကက်နိုင်သလောက် ပိုကြိုးစားခဲ့ကယ်။ မေမေကတော့ ကျွန်မအကွက် အမှီသဟဲကြီးတစ်ခုပါ။ ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျွန်မအနေနဲ့ မနက်

http://www.cherrythitsar.org

သုံးနှာရီကပြီး ရှုပဇဒသင်ခန်းစာကွေ အပြီးသတ်ဖို့လိုကယ်ဆိုပါကော့။ သုံးနှာရီထိုးမှာ မေမေထလာပြီး ကျွန်မကို လှုပ်နှိုးမယ်။ ပြီးရင် မီးဖိုထဲဝင်သွားပြီး ကျွန်မအကွက် စားစရာပူပူလေးတစ်ခု သွားလုပ်ပေးမယ်။

ခုနေခါ နောက်ကြောင်းပြန်ကြည့်လိုက်ကော့ ကိုယ့်သားသမီးကို စာကြည်ဖို့ မနက်သုံးနှာရီထိုး ထနှိုးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် အပေါ် ကျွန်မဖြင့် အံ့သြလေးစားမိပါရဲ့။ ပညာရေးနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ဘာပဲလုပ်ပေးရပေးရ မေမေ့အကွက် အရေးကြီးကိစ္စချည်းပါပဲ။

၁၉၆၈ ခု၊ ဆောင်းဦးပေါက်ကကော့တကယ့်အချိန်ကောင်း၊ အခါကောင်းပါ။ နိုဝင်ဘာလထဲမှာ ကျွန်မအသက် ၂၁ နှစ်ပြည့်မယ်။ အဲဒီလထဲမှာပဲ ကျွန်မကို ကိုလံဘီယာကကွာသိုလ်၊ အထွေထွေ ရောဂါကုနဲ့ ခွဲစိတ်ဆရာဝန်များကောလိပ်က လူကွေ့စစ်ဆေးဖို့ စီစဉ်ထားကယ်။

ဒေါက်တာကျော်ချိုပရဲရာ ဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ ကျွန်မကွေ့ရပါကယ်။

"ဩော်...ခင်ဗျားက မစ္စာသွန်သင်၊မွန်းမောက်ကောလိပ်က၊ ဒါက ထောက်ခံစာလား၊ အဲဒီကောလိပ်ကို ကျုပ် ကြားကောင်မကြားဖူးဘူး" တဲ့။

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်မစိတ်ထဲကနေ ဖေဖေ့ကို ဒေါသဖြစ်ကာမကြောပါနဲ့ကော့။ ကြိုးစားခဲ့ရသမျှ၊ အဆင့်အကွေ့ရခဲ့သမျှ သွားပြီ။ သဲထဲရေသွန်ဖြစ်ပြီ။ သားအဖနှစ်ယောက် အကူကူမက်ခဲ့ရတဲ့အိပ်မက်။ ဘယ်မှာရှိကော့လို့လဲ။ ခုကွေ့နေရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က မွန်း

http://www.cherrythitsar.org

၇၂ မြင့်စိုးလှိုင်

မောက် ကောလိပ်ဆိုကာ ကြားကောင် မကြားဖူးဘူးလို့ ပြောပါ ပကော။

ကျွန်မကို စကားအနည်းအကျဉ်း ထပ်ပြောကြကော့ သူက...

"ခင်ဗျားသိပါကယ် မစ္စသွန်ကင်၊ ကျုပ်ကို့ကျောင်းမှာ အမျိုးသမီးကွေ ကိုးပြီးလက်ခံဖို့ကြိုးစားပါကယ်။ ဆရာဝန်ကောင်း ကွေအဖြစ်နဲ့လည်း ထွန်းပေါက်လာကာ ကွေ့ရပါကယ်။ ဒါပေ မယ့် ကျုပ်ကို့စိုးရိမ်ကာက သူကို့ကွေ အိမ်ထောင်ရက်သားကျ၊ မိသားစုနဲ့ဖြစ်လာကဲ့အခါကျကော့ ဒီကျောင်းက သင်ပေးလိုက်ကဲ့ ပညာကို ထိထိရောက်ရောက်အသုံးမချကော့ကဲ့ကိစ္စပဲ။ ခင်ဗျားက ရော ခင်ဗျားနဲ့ သင့်မြတ်မယ့်လူ ကိုသင့်မြတ်နဲ့ ကွေ့လာရင် ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ" လို့ မေးကယ်။

"ကွေ့လာရင် အဲဒီလူကို ကျွန်မဆေးကျောင်းက အောင်ပြီး ဆရာဝန်ဖြစ်လာကဲ့အထိ စောင့်ခိုင်းမှာပေါ့"

"သူက မစောင့်နိုင်ပါဘူးဆိုရင်ကော"

"ဒါဆို အဲဒီလူဟာ ကိုသင့်မြတ် မဟုတ်ဘူး"

ဒေါက်ကာပရဲရားက လာကွေ့ကဲ့အကွက် ကျေးဇူးတင် ကြောင်း ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးပြောဆိုပြီး ကျွန်မကိုပြန်ခိုင်းပါကယ်။ ကျွန်မလည်း အိမ်အပြန် လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ငိုလာခဲ့ကယ်။

"ဘာဖြစ်လာကာလဲ မုန့်ဂိုင်းလေးရဲ့" လို့ ဖေဖေက မေး ကယ်။

"ဆရာက မွန်းမောက်ကောလိပ်ကို မကြားဖူးဘူးကဲ့" ကျွန်မက ငိုသံပါကြီးနဲ့ ပြန်ပြောပြကယ်။

http://www.cherrythitsar.org

"အဆောင်မြင့်ကျောင်းကြီးကွေကလာတဲ့ လူကွေနဲ့ ကန်းကူရည်ကူ လိုက်နိုင်မယ်တင်သလားလို့ သမီးကို ဆရာကမေးတယ်"

"ဆရာကဘယ်လိုဖြစ်ကာလဲ၊ သမီးဟာ စာကောက်တဲ့ မိန်းကလေးကစ်ယောက်ဆိုတာ သူ သဘောမပေါက်ဘူးလား"

"အို... ဖေကြီးရယ်၊ ဖေကြီး နားမလည်ပါဘူး"

ကျွန်မလည်း ဒါပဲပြောတာက်ကော့တယ်။

"အေး... ငါ့သမီးကို ဝိုင်အောင်လုပ်ကာကော့ ငါ နည်းနည်းမှ မကျေနပ်ဘူးကွ"

နောက်သုံးရက်အကြာမှာ ကိုလဲဘီယာကက္ကသိုလ်၊ အထွေထွေ ရောဂါကုနှင့် ခွဲစိတ်ကုဆရာဝန်များကောလိပ်က ကျွန်မဆီလိပ်စာကပ်ပြီးပို့လိုက်တဲ့ ဆင်စွယ်ရောင်စာအိတ်ကစ်အိတ်ရောက်လာပါတယ်။ သူကိုဘက်က အမြန်ဆုံး ကြေညာချက်ထုတ်ပြန်ပေးမယ်ဆိုတဲ့အကိုင်း ကတိကည်ပါပေတယ်။

စာအိတ်ကို ဆက်ခနဲလှမ်းယူပြီး ကျွန်မလည်း ရေချိုးခန်းဆီကန်းပြေးတာပဲ။ အထဲကနေ ဆေးချထားလို့ရတာက အဲဒီအခန်းကစ်ခန်းကည်းရှိတယ်။ ဘာပြလို့ ရေချိုးခန်းထဲ သွားရသလဲဆိုကော့ ကျွန်မ ကစ်ခါ ထပ်ဝိုရဉီးမယ်ဆိုတာ သိထားလို့ပါ။ စာအိတ်ကို အဖျားနားကနေ ဖောက်ပြီး စဖတ်လိုက်တယ်။

ရေချိုးခန်းထဲကနေ ကျွန်မ ပြေးထွက်လာလိုက်တာ အိမ်ရှေ့ကံခါးကြီးကိုကောင် ကျော်ထွက်သွားကော့မတတ်ပါဘဲ။

"ငါ့ကို လက်ခံလိုက်ပြီ၊ ငါ့ကိုလက်ခံလိုက်ပြီ။ ငါ ဆေးကျောင်း ကက်ရကော့မယ်ဟေ့" ဆိုပြီး မေမေ၊ ဖေဖေ၊ လင်ဒါနဲ့ ရီကာတို့ကို ကျွန်မ အကင်းဖက်၊ အကင်းဆွဲမွေ့ လုပ်ပစ်လိုက်

http://www.cherrythitsar.org

ကယ်။ ကျွန်မမှာ ရယ်လိုက်၊ ကလိုက်၊ ငိုလိုက်၊ စာကိုမြောက်ပြီး
ကဇေဇေလုပ်လိုက် ဖြစ်နေကာပေါ့။

“ငါ့ကို လက်ခံလိုက်ပြီဟေ့”

http://www.cherrythitsar.org

‘ဒေါက်တာသွန်တင်’လို့ ခေါ်တဲ့အသံ’

မေမေနဲ့ဖေဖေက ကျွန်မကို မြို့ရောက်အောင် ကားနဲ့ မောင်းပြီး ကျွန်မနေရမယ့် ဘဒ်အဆောင်အထိ လိုက်ပို့ကြကယ်။

“ဗွန်” ကဲ့၊ ဖေဖေက ကျွန်မကို ခေါ်ကယ်။

ကစ်သက်လုံးက ကျွန်မကို မုန့်ဝိုင်းလေးဆိုကဲ့ နာမည်က လွဲရင် ကစ်မျိုးပြောင်းပြီးခေါ်ခဲကဲ့ ဖေဖေ့ခေါ်သံဟာ လေးနက် ကည်ကြည်ကဲ့ အခွင့်အခါကစ်ခုကို အမှတ်အသားပြုလိုက်ကာပဲ။

“သမီးကို ဒီနေရာအထိပဲ မေမေနဲ့ဖေဖေ လိုက်ပို့နိုင်ကယ် သမီး၊ ခုအချိန်ကစပြီး ရှေ့ကို သမီးဘာသာသမီး လျှောက်ပေ တော့”

http://www.cherrythitsar.org

၎၆ မြင့်စိုးလှိုင်

အိမ်ကနေ ပြေးချင်လိုက်တဲ့မိန်းမ၊ နောက်ဆုံးကော့အိမ်နဲ့ ဝေးရပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ကောက်ခါငင်ခါဆိုသလို ကျွန်မပါးပြင်ပေါ် မျက်ရည်ကွေ ကလိမ့်လိမ့်စီးကျလာတယ်။ ဘဝမှာ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ကျွန်မကစ်ယောက်ကည်း ဖြစ်ခဲ့ရပါပကော။ အဖေမရှိ၊ အဖေ မရှိ၊ ညီအစ်မကွေ မရှိ၊ ကျွန်မ ကစ်ယောက်ကည်း ရယ်။ ဓာတ်လှေကားကြိုး ရုတ်ကရက်ပြုတ်ထွက်ပြီး ဒေါက်ကို အလွတ် ထိုးဆင်းနေသလားလို့ ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ ခံစားလိုက်ရတယ်။

နောက်ကော့ ဖေဖေက သူ့အိတ်ထဲကိုလက်နှိုက်ပြီး ဖန်သားနဲ့လုပ်ထားတဲ့ ဆေးလိပ်ပြာခံခွက် တစ်ခွက်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်တယ်။

"မကော်လို့ မင်းအခန်းထဲကို တစ်ယောက်ယောက်က ဝင်ဖို့ကြိုးစားရင် သုံးဖို့" ဆိုပြီး ဆေးလိပ်ခွက်ကို ကျွန်မလက်ထဲထည့်ပေးရင်း ဖေဖေက ပြောတယ်။

"ဒါက နယူးယောက်နော်၊ သမီးကျပ်ကျပ်သတိထား" တဲ့။

"ဒီဆေးလိပ်ခွက်နဲ့ သမီးက ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ ဖေဖေရဲ့"

"အဲဒီခွက်ကို သမီး ကံခါးရွက်ပေါ်ကင်ထား၊ တစ်ယောက်ယောက်က ကံခါးကို ဖွင့်လိုက်ရင် ခွက်ပြုတ်ကျမယ်။ ကျကာနဲ့ သမီးနိုးလာပြီး အဲဒီကောင် ခေါင်းကို ရိုက်ခွဲပစ်ဖို့ တစ်ခုခုသာ ထဆွဲပေကော့၊ ဘယ့်နယ် အိုကေလဲ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ အိုကေပဲ ဖေဖေ"

ဆေးလိပ်ခွက်ကို ကံခါးပေါ်ကော့ မတင်ဖြစ်ပါဘူး။ ဘာပြုလို့လည်းဆိုကော့ ကိုယ်ကင်ထားတာ ကိုယ်သတိမေ့ပြီး ကိုယ့်

http://www.cherrythitsar.org

ခေါင်းပေါ်ပဲ ပြုက်ကျမှာ ကျွန်မ ဆေချာပေါက်သိထားလို့ပါ။ ဒါပေမယ့် ခုချိန်ထိ ကျွန်မ အဲဒီဆေးလိပ်ခွက်ကလေးကို သိမ်းထားပါတယ်။

နောက်တစ်နေ့ မောင်မယ်သစ်လွင်ကွေကို ကြိုဆိုကဲ့ လက်ဖက်ရည်ပွဲမှာ ပရင့်စ်ကန်နဲ့ ယေးလ်ကလာကဲ့ ကျောင်းသားအုပ်စုနဲ့ ကျွန်မ အကူကူထိုင်ရတယ်။ တစ်ယောက်က ကျွန်မကို မေးတယ်။ သွန်ကင်ညီအစ်မများအဖွဲ့ထဲကလားကဲ့။ ချက်ချင်းဆိုသလို ကျွန်မကိုနှစ်ယောက် အကာအကွယ်၊ ဂီကအကြောင်း ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်ကွေပြောရင်း စကားလက်ဆုံကျသွားတယ်။

ဒီအုပ်စုထဲမှာပါကဲ့လူတစ်ယောက်က ကော်ကော်ထွားကျိုင်းတယ်။ အရပ် ခြောက်ပေငါးလက်မ၊ ခြောက်ပေခွဲလောက်ရှိမယ်။ လက်ကွေကလည်း သစ်ခုတ်သမားလက်ကွေလား အောက်မေ့ရတယ်။ "နေကောင်းလား" လို့ သူက ကျွန်မကို နှုတ်ဆက်ရင်း ကျွန်မ ညာဘက်လက်ကို သူ့လက်ထဲ ထည့်ဆုပ်လိုက်တယ်။

"ကျွန်ုကော်က ရှားဂုဒ်မက်ကလီလင်းပါ။ အမျာကကော့ ဂုဒ်လို့ပဲ ခေါ်ကြတယ်"

အဲဒီလိုကွေ့ဆုံပြီးကြကဲ့နောက် သိပ်မကြာဘူး။ ရှီးယားဂုဒ်လို့ စာလုံးပေါင်းမေမယ့် သူ့နာမည်ကို ရှားဂုဒ်လို့ အသံထွက်ခေါ်ကတ်ကဲ့လူက ကျွန်မကို ရုပ်ရှင်အကူကြည့်ဖို့ အဖော်စပ်တယ်။ ကျွန်မ မလိုက်နိုင်ပါဘူး။ ကျွန်မမှာ စာအုပ်ပုံထဲ မြုပ်နေရင်နေ၊ မနေရင် စနေ၊ ကနဂ်နွေရက်ကွေကျကော့ ကီးဝိုင်းထဲရောက်နေရတာ မဟုတ်လား။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မကိုနှစ်ယောက် အကူကူစာကြည့်ရင်း တစ်ယောက်ဘဂအကြောင်း တစ်ယောက် ပြောပြခဲ့ကြဖူးပါတယ်။

http://www.cherrythitsar.org

၇၈ မြင့်စိုးလှိုင်

ရုံးဝုဒ်က ပရင့်စ်ကန်ကောလိပ်က အောင်လာကာပါ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မအဖေလိုပဲ သူ့အဖေကလည်း အလုပ်နှစ်ခု လုပ်ရကယ်။ အင်ဒီယားနားနယ်က သူ့ဇာတိ ဂါရီဆိုတဲ့ မြို့ကလေးမှာ သူ့အဖေက သံမဏိစက်ရုံ အလုပ်သမားလုပ်ကယ်။ စက်ရုံအလုပ်အားကဲ့အချိန်မှာ ကုန်ကင်ကားမောင်းကယ်။ ဒါပေမယ့် ရုံးဝုဒ်ဘဝမှာ စိတ်အားကက်အောင် အကြီးအကျယ် လှုံ့ဆော်ပေးခဲ့ကာက သူ့အမေပဲ။ သူက နယူးဂျာစီနယ်မှာရှိတဲ့ ကျွန်မ မိဘတွေ လက်ကိုင်ထားတဲ့ ဆောင်ပုဒ်မျိုးကို အမြဲရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်နေကာဆိုပဲ။ စာကြည့်၊ စာကြည့်၊ စာကြည့်နဲ့ ကကြည့်ကည်း ကြည့်ခိုင်းနေကာ။ ပြီးတော့ ဖေဖေ့ကိုပဲ သူ့အမေကလည်း သူ့သားကို ဆရာဝန်ဖြစ်စေချင်ကာကဲ့လေ။

ကျွန်မကို့နှစ်ယောက် ပထမဦးဆုံး ချိန်းဆိုတွေ့ဆုံပြီးတဲ့နောက် မကြာခင်မှာဘဲ ကျွန်မမိဘတွေနဲ့ တွေ့ပေးရအောင်ဆိုပြီး သူ့ကို ကျွန်မ လောင်းဘရန့်ချ်အထိ ခေါ်လာခဲ့ကယ်။ ဖေဖေကတော့ သူ့သမီးတွေအနားကို ဘယ်ယောကျ်ားမှ ကပ်စေချင်ကာ မဟုတ်လို့ ဟက်ဟက်ပက်ပက် သိပ်မရိုလှဘူး။

ဘုဂုဝ ခုနှစ်၊ နွေဦးရာသီရဲ့ နေခြည်တောက်ပတဲ့ နေ့တစ်နေ့မှာ ကျွန်မ အမ်ဒီ ဘွဲ့ ရခဲ့ပါကယ်။ မေမေက ဂျော်လို့ရွင်လို့ ရွှန်းရွှန်းဝေနေချိန်မှာ ဖေဖေက မာန်တွေကက်ပြီး ရင်အုပ်ကားကားကြီးကို ချီလို့လေ။ ဒါနဲ့ ကျွန်မက ဖေဖေ့ကို နောက်ရသေးကယ်။ အိမ်ကထွက်ရင် ဟားဟောင်းကလေးလှည့်ထွက်၊ ကည့် ကည့်ထွက်ရင် ကဲခါးပေါက်နဲ့ ကိုယ်နဲ့ မဆုံဘဲ ဖြစ်နေမယ်လို့။

http://www.cherrythitsar.org

နောက်ကော့မှ မေမေပြောပြလို့ သိရတယ်။ ဖေဖေရယ် ကစ်ခါမှ မကွေ့ဘူးတဲ့ လူစိမ်းကစ်ယောက်ရဲ့ ကံကောင်ဆစ်ကို ဆက်ခနဲသွားကိုင်ပြီး ကျွန်မကို လက်ညှိုးထိုးပြရင်း "ဟောဟို အပေါ်ကဟာ ကျွန်ကော့်သမီးပေါ့။ သူက ဆေးကျောင်းက ဘွဲ့ရကာလေ။ ကစ်ခုခုကော့ ဖြစ်သွားပြီပေါ့ဗျာ။ မဟုတ်ဘူးလား" လို့ နှစ်ကိုယ်ကြား ပြောနေလိုက်ကာ၊ ကကကညီး ကစ်ခန်းလုံး မကြားရရုံကစ်မယ်ဝဲ ရှိကော့ကယ်တဲ့။

ကစ်အောင့်လောက် ကိုက်ဆိုက်နေကုန်း ဖေဖေက မေမေ့ကို မေးတယ်။

"မင်း ဘာပြလို့ မျက်ရည်ကွေနဲ့ဖြစ်နေရကာလဲ ကက်စ်ရဲ့"

"ရှင့်လိုဝဲပေါ့၊ ရှင်လည်း ဘာထူးလို့လဲ ဒေါနယ်လ်ရယ်" လို့ မေမေက ပြန်ဖြေကယ်။

ကိုလံဘီယာကနေကျောင်းပြီးသွားကော ကျွန်မလည်း ရှူးစဲ့ဆေးရုံမှာ လက်ကွေ့စဆင်းရကယ်။ ကစ်နေ့ ကျွန်မ ကာဇန်ချိန်ကုန်ခါနီးမှာ ကျွန်မနာမည်ကို အသံချဲ့စက်နဲ့ ခေါ်ကဲ့အသံ ကြားလိုက်ရကယ်။

"ဒေါက်တာသွန်ကင်... ဒေါက်တာသွန်ကင်၊ လိုင်းနံပါတ် ၈ ... လိုင်းနံပါတ် ၈"

ကျွန်မက ဖုန်းကောက်ကိုင်ကော့ ကျွန်မကို ဆေးရုံရှေ့စားပွဲမှာ ကွေ့ချင်လို့ စောင့်နေကဲ့အကြောင်း ပြောပါကယ်။

ဂက်စုံအဖြူ နားကျပ်ကို လည်ပင်းမှာဆွဲထားတဲ့ ကျွန်မဟာ ခြေလှမ်းကျဲကျဲနဲ့ ခန်းမထဲဆင်းလာခဲ့ကယ်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းကနေ ဖေဖေ့ကို မြင်လိုက်ရကယ်။

http://www.cherrythitsar.org

"ဟင် ဖေဖေ၊ မေမေမျှား ကစ်ခုခုဖြစ်လို့လား၊ မေမေ နေကောင်းရဲ့လား"

"မင်းအမေ နေကောင်းပါတယ်ကွ" လို့ ပြောပြီး ဖေဖေက ကစ်နေရာကို ငေးကြည့်နေတယ်။ သူငေးနေတဲ့ ထောင့်ကျကျ နေရာကို ကျွန်မလည်း လိုက်ကြည့်မိတယ်။ အသံချဲ့စက်နဲ့ လူ ခေါ်စနစ် သုံးတဲ့နေရာက အသံချဲ့စက်ကို ဖေဖေဟာ ကွေကွေ ကြီး ကြည့်ရင်း ပြောတယ်။

"သုတို့ကို ကစ်ခါလောက် ထပ်လုပ်ခိုင်းလို့ ဖြစ်မလား" တဲ့။

"ဘာကို လုပ်ခိုင်းရမှာလဲ"

"သမီးနာမည်ကို ခေါ်ကာလေ"

ကျွန်မက ဖုန်းရှိရာသွားပြီး ဒေါ်ပရေကာကို နာမည်ပြန် ခေါ် ပေးပါဦးလို့ ပြောတယ်။ ပြောပြီး ပြန်လျှောက်လာတုန်းမှာ ခေါ်သံ ထွက်လာတယ်။

"ဒေါက်ကာသွန်ကင်... ဒေါက်ကာသွန်ကင်"

ဂမ်းသာလွန်းလို့ ရှုန်းပနေတဲ့မျက်နှာကို ကျွန်မဘက်လှည့် ရင်း ဖေဖေက မေးတယ်။

"မုန့်ဝိုင်းလေး၊ ဒီလောက်သာယာတဲ့အသံမျိုး မင်း ကြားဖူး လားဟင်"

"နဲကြီးမှုတ်လို့ထွက်လာတဲ့ ဂီတသံထက်ကော ပိုပြီးသာယာ မှာပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလားဖေဖေ" လို့ ကျွန်မ ကနောက်လိုက်တယ်။

"အိုး... ဘယ့်နယ်ပြောပါလိမ့်၊ အမျာကြီး၊ အပုံကြီး ပိုပြီး သာယာတာပေါ့ကွာ"

http://www.cherrythitsar.org

မင်းတို့အမေကို မင်းတို့ သယ်ရမယ်

၁၉၇၆–၇၇ ခုနှစ်၊ အဲဒီနှစ်မှာ ကျွန်မက ရှူးစဗဲလေးရဲ့ သားဖွားမီးယပ်ဌာနမှာ ကာဂန်ခံဆရာဝန်အဖြစ် အမှုထမ်းရတယ်။ ရှားဂုဒ်နဲ့ကျွန်မ လက်ထပ်ပြီးကြပါပြီ။ သူက အရိုးဆရာဝါခွဲစိတ်ကုဘက်မှာ အထူးပြုထားကာဆိုကော့ ကျွန်မကိုနှစ်ယောက်လုံး အလုပ်ထဲမှာပဲ နစ်နေခဲ့ကြတယ်။

ကစ်နေ့ ကျွန်မ ခွဲစိတ်ခန်းထဲရောက်နေကုန်း မွန်းမောက်လေးရဲ့ကို ဖုန်းပြန်ဆက်ဖို့ သတင်းဝင်လာတယ်။ မေမေရယ် နှလုံးခုန်နှုန်းမမှန်လို့ လေးရဲ့ကင်ထားရတယ်ကွဲ့။ ကိုယ့်အကွက်

http://www.cherrythitsar.org

အမြဲကမ်း မာမာချာချာနဲ့ ဒေါင်ဒေါင်မြည်နေကဲ့ မိဘတွေ ရက်ကရက်ကောက်ရသလို မမာမကျန်းဖြစ်သွားကာမျိုး ကြုံရတဲ့အခါလူကစ်ယောက်ဟာ ကလေးတွေ ကြိုးထုံးဖြတ်မ်း ကစားနည်းကို လောကကြီးနဲ့ ကစားနေရသလိုဖြစ်တော့တာပဲ။ အတွင်းစကို အပြင်လှန်ပြီး သူကိုလက်ထဲကအစ ကိုယ့်လက်ထဲ လာထုံးမိကဲ့ အဖြစ်မျိုးပေါ့။

အဲဒီနောက်တော့ ဖေဖေ လေဖြတ်သွားတယ်။ ရက်နည်းနည်းအကြာမှာ စကားပြောနိုင်လာပေမယ့် ပီပီသသမရှိတော့ဘူး။ ပြောရင်လည်း ပါးစပ်တစ်ခြမ်းကပဲ ပြောလို့ရတယ်။ ရူပဗေဒကုထုံးနဲ့ စကုပေးတော့ နောက်ပိုင်းမှာ အမှိုအကွဲနဲ့လျှောက်မယ်ဆိုကစ်ကိုက်နှစ်ကိုက် အကွာအဝေးလောက် ရောက်အောင် ကရွက်ဆွဲ လျှောက်နိုင်လာတယ်။

“ကစ်နေ့၊ နေ့ခင်းပိုင်း ကျွန်မ အိမ်ကို ခဏရောက်သွားတယ်။ အိမ်မှာ ဘယ်သူမှ မရှိကြဘူး။”

“ဘယ်လိုနေသေးသလဲ ဖေဖေ”

“အို... အကောင်းသက်သာတယ်” လို့ ပြန်ပြောတယ်။

ကျွန်မကို စကားပြောနေကုန်းမှာ ဖေဖေက သူ့လက်ကို ကိုင်ထားဖို့ လှမ်းပေးတယ်။ “သမီးတို့က သိပ်ကော်တာပဲ” လို့ လေသံကိုးကိုးနဲ့ ပြောတယ်။

ကျွန်မက ရုပ်ရှင်ထဲက စာသားလေးတစ်ကြောင်း သွားသတိရတယ်။ “ခင်ဗျားကလေးတွေက ရှာမှရှားတွေပါ” ဆိုကဲ့စကား။ ဒီစာသားကို ကျွန်မကို မိသားစုနဲ့ အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်အောင် ကျွန်မက ခုလိုပြင်ပြီးပြောလိုက်တယ်။

http://www.cherrythitsar.org

"ကကယ်ကော့ ဖေဖေနဲ့ဖေဖေကမှ ရှာမှရှာကဲ့ အလုပ်သမားကောင်းကြီးကွေပါ ဖေဖေရယ်"

ပက်လက်ကလေးနေရင်းက ခေါင်းကို ကစ်ဖက်လှည့်ထားကဲ့ ဖေဖေ့ပါးပြင်ပေါ် မျက်ရည်ကစ်ပေါက် လိမ့်ဆင်းလာကယ်။ ကျွန်မက မျက်ရည်သုတ်ပေးရင်း ကြင်နာယုယကဲ့လေသံနဲ့...

"သမီး ခကာပြန်ဦးမှဖြစ်မယ်ဖေဖေ၊ ဒီည သမီးဆေးရုံမှာ အရန်သင့် ရှိနေရမယ်။ ဒါပေမယ့် သမီးကို အိမ်မှာနေစေချင်ရင် ဖုန်းဆက်ပြီး လူစားလဲခိုင်းလို့ ရပါကယ်"

"မလုပ်နဲ့၊ သွားပါ သမီးလေးရယ်၊ ဖေဖေ အဆင်ပြေပါကယ်။ နေကောင်းသွားမှာပါ"

သုံးရက်အကြာမှာ ဖေဖေ အနီစွဲရောက်ပါကယ်။ ဗျာပနအစီစဉ် လုပ်ရမယ့်အချိန် ရောက်လာကော့ ဒီကိစ္စမျိုး ဖေဖေမှလုပ်နိုင်ပါ့မလားလို့ ကျွန်မကို့ မဂေခွဲကတ်အောင် ဖြစ်နေကြကယ်။ ဖေဖေက ကိုးကိုးသက်သာပြောကယ်။

"ငါလုပ်နိုင်ပါကယ်ကွာ၊ကတ်စ်အကွက် ငါလုပ်ပေးရမယ်။ ဒါပေမယ့် သမီးကိုကလည်း ဖေဖေ့ကို ကူကြဦး။ အဂတ်အစာကို၊ ပြင်ကာဆင်ကာကိုကျကော့ ဖေဖေက နားလည်ကာ မဟုတ်ဘူး"

ကျွန်မကို့ကွေ ပြင်ဆင်လို့အပြီးမှာ ဗျာပနကိစ္စကာဂန်ခံက ကျွန်မကို့ကို နေရာမှာထိုင်ကြဖို့ ပြောပါကယ်။

"ခင်ဗျားမှာလည်း သမီးကွေချည်းပဲရှိကာဆိုကော့ အခေါင်းသယ်ဖို့ လူလိုလိမ့်မယ်" လို့ ကာဂန်ခံက ဖေဖေ့ကို ပြောပြကယ်။

"နေပါစေ" ကဲ့၊ "ကျွန်ကော်ဇနီးကို သူကစိမ်းထိစရာ မလိုပါဘူး" လို့ ဖေဖေက စိတ်မြန်လက်မြန် ပြန်ပြောကယ်။

http://www.cherrythitsar.org

၈၄ မြင့်စိုးလှိုင်

"အဆောင်ပြေပါကယ် ဖေဖေဖရဲ့၊ ခေါင်းသယ်မယ့်လူ ရှိပါကယ်"

"မင်းကို့ သယ်ရမယ် သမီးကို့၊ မင်းကို့အမေကို မင်းကိုပဲ သယ်ရမယ်"

ကျွန်မကို့အချင်းချင်း လှမ်းကြည့်လိုက်ကြကယ်။ ဒီလောက် လေးကဲ့ သတ္တာခေါင်းကြီးကို ကျွန်မကို့ ဘယ်လိုလုပ်သယ်ရပါ့မလဲ။

ဆုကံဆိုင်းဆိုင်းဖြစ်နေကဲ့ ကျွန်မကို့ကို အမှုမထားဘဲ ဖေဖေက မာန်သွင်းပြီး ပြောကယ်။

"မိန်းမသားကွေလည်း ဘာမဆို လုပ်ရင်ဖြစ်ရမယ်"

"ဖေဖေက ဒီအကိုင်းပဲ ဖြစ်စေချင်တာလား"

"ဒီအကိုင်းပဲ ဖြစ်စေချင်တာ"

"ဒါဖြင့် သမီးကို့ သယ်မယ်"

မေမေ့ကို မွေးကဲ့နေ့မှာပဲမေမေ့ကို မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ရတယ်။ ဇန်နဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့ပေါ့။ သူ့မွေးနေ့ကို မေမေက သတောမကျခဲ့ဘူး။ ဘာပြလို့လည်းဆိုကော့ အဲဒီရက်ရောက်ရင် အမြဲကမ်း နှင်းကွေဝေနေကတ်လို့ကဲ့။ ဟုတ်ပါရဲ့။ မြေကြီးပေါ်မှာ မိုးနှင်းကွေက ကမ္ဘလာခင်းလို့၊ ခေါင်းဘေးကစ်ဘက်ကစ်ချက်မှာ ကျွန်မကို့ နေရာယူလိုက်ကဲ့အချိန်၊ လေက ကျွန်မကို့ မျက်နှာကွေဆီ အေးရှကဲ့နှင်းခဲစကွေနဲ့ နေရာအနှံ့ကနေ အရှိန်ပြင်းပြင်းကြဲပက်လို့လေ။

မြေမြှုပ်မယ့်နေရာက ကောင်ကုန်းလေးကစ်ခုပေါ်က သစ်ပင် ကစ်ပင်အောက်မှာ။ မဖြစ်ဘဲနဲ့ ခေါင်းကို

http://www.cherrythitsar.org

"မိန်းမသားကွေလည်း ဘာမဆို လုပ်ရင်ဖြစ်ရမယ်" ကျွန်မကို အချင်းချင်း အားပေးကဲ့အနေနဲ့ ကိုးကိုးပြောလိုက်ကြတယ်။ ကျွန်မကို့ အစိုးရိမ်ကြီးသလောက် 'ခေါင်း'ကလည်း လေးလိုက်ကာမှ မပြောပါနဲ့ကော့။ ဒါပေမယ့် အသံချဲ့စက်ပစ္စည်းကွေကို ကားပေါ်ကင်လိုက်၊ ချလိုက် နှစ်ပေါင်းများစွာ လုပ်လာခဲ့ကြကာမို့ ကျွန်မကို့ ညီအစ်မကွေက သန်မာကြပါတယ်။ မြေမြှုပ်မယ့် ကွင်းဇမှာ 'ခေါင်း' ကို ချပြီးအခါ ကွင်းထိပ်မှာ ရပ်နေကဲ့ ဖေဖေ့နံဘေးကို ကျွန်မကို့ အစီအစဉ်တကျ သွားရပ်ကြတယ်။ ဘုရားဝတ်ပြု မမ္မဂေးဆိုကြတယ်။ နောက်ကော့ စျာပနကိစ္စ ပြီးဆုံးပါတယ်။

တစ်နေ့ ဖေဖေက သူလုပ်နေကဲ့ အဆောက်အအုံ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေးလုပ်ငန်းဖျက်သိမ်းလိုက်ရကဲ့အကြောင်း ကျွန်မဆီ လှမ်းပြောတယ်။ ခုကော့ တက်စ်လည်းမရှိ၊ အလုပ်လည်းမရှိနဲ့ သူ့မှာ နှစ်ထပ်ကွမ်း စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ ဖြစ်နေရော့မယ်။ အများကကော့ နှစ်သိမ့်ကြပါတယ်။ ခုလိုဖြစ်လာတာ ကိုယ်လုပ်ချင်ကဲ့ အလုပ်ကို လုပ်နိုင်တယ်။ ပိုကောင်းမယ်ထင်ကဲ့ဟာ ရွေးလုပ်ပေါ့လို့ ပြောကြတယ်။

"ကျုပ် လုပ်ချင်တာကွေ လုပ်ခဲ့ပြီးပါပြီဗျာ။ ကျုပ်ဇနီးနဲ့ သမီးကွေကို ကျုပ် စောင့်ရှောက်ခဲ့တယ်။ သူတို့က ကျုပ်ကို မှီခိုနေကြရတာဆိုကော့ ကျုပ်မှာ စိန်ခေါ်ပွဲနွဲခဲ့ရတာပေါ့။ ခုကော့လည်း နောက်ထပ် စိန်ခေါ်စရာမရှိကော့ပါဘူးဗျာ" လို့ နွမ်းလျကဲ့ လေသံနဲ့ ပြန်ပြောတယ်။

http://www.cherrythitsar.org

ဒါပေမယ့်ကကယ်တမ်းကျတော့ ဖေဖေက အလုပ်မလုပ်ဘဲ အကြာကြီးနေကတ်ကာမှမဟုတ်ဘာ။ အိမ်အို အိမ်ဟောင်းကွေ ဝယ်ပြီး အခန်းသစ်တွေပြန်လုပ်ချင်တဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ ဖေဖေ အဆက်အသွယ်ရသွားတယ်။ အဲဒီအလုပ်ကို သူ့တစ်ယောက် တည်း တစ်လက်ကိုင်လုပ်ပေးမယ်ဆိုပြီး ဖေဖေက ကန်ထရိုက်ယူ တယ်။

အိမ်အကွင်းပိုင်းတွေ ဖြိုစရာ၊ ဖျက်စရာရှိရင် တစ်ကြိမ်ကို အိမ်တစ်လုံး ကာဝန်ယူလုပ်တယ်။ ကြမ်းပြင်တွေခွာ၊ နံရံတွေဖြို၊ ပြတင်းပေါက်တွေ အသစ်တပ်၊ မီးဖိုချောင်တွေပြင်နဲ့ ဖေဖေတစ် ယောက် ရှင်ရှင်လန်းလန်း ဖြစ်လာတယ်။

"လုပ်ရကာကတော့ ရယ်စရာပါကွာ" လို့ ဖေဖေက မှတ် ချက် ချတယ်။ ဒါပေမယ့် ဟာ့၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ အလုပ်ကို မနားမနေကြိုးစားလုပ်လာခဲ့တော့ ငါ့မှာ ရပ်လို့မရတော့ဘူး ဖြစ် နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် လုပ်စရာအလုပ် တစ်ခုခုသာမရှိရင် ငါတော့ ရူးမှာသေချာတယ်"

http://www.cherrythitsar.org

သူက မြင့်မြင့်မားမား မှန်းခဲ့တာ

အဲဒီနေ့က နေရောင်လေး လက်လာတယ်။ နှင်းမုန်ကိုင်းကိုက်ပြီးသွားလို့ ရှားဂုဒ်က သူကားထုတ်မယ့်လမ်းဂေါ်က နှင်းဖက်ကွေကို ဂေါ်ပြားကစ်လက်နဲ့ ဖယ်ပစ်နေကုန်းမှာ ကယ်လီဖုန်း မြည်လာတယ်။ သတင်းကကော့ မကောင်းဘူး။

ကျွန်မဖေဖေ ဆေးရုံတင်ထားရတယ်ကဲ့။ သူလည်း လေဖြတ်ကာပဲ။ ဟိုအရင် ခြောက်နှစ်က ဖေဖေ့သတင်းကြားခဲ့ရတဲ့ အံ့သြကုန်လုပ်စရာနေ့မျိုး ကစ်ကျော့ပြန်လာပြီနဲ့ ကူကယ်။

http://www.cherrythitsar.org

၈၈ မြင့်စိုးလှိုင်

ဖေဖေက ကောက်လျှောက် ဖမ်းမြောနေပြီး သတိပြန်လည်မလာကော့ဘူး။ မျက်နှာပေါ်မှာကကော့ သူမြက်နိုးတဲ့ ကက်စ်နဲ့ ပြန်ကွေ့ရကော့မယ့်အကိုင်း ပြူးရိပ်သန်းနေကယ်။ ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၅ ရက်၊ ၉၈ နှစ်မြောက် မွေးနေ့မကိုင်ခင် ကစ်လအလိုမှာ ဖေဖေဆုံးကယ်။

ဒီကစ်ခါကော့ကာဝန်ခံပုဂ္ဂိုလ်က ကျွန်မကို့ကို 'ခေါင်း'သယ်မယ့်သူငှားဖို့ အကြံမပေးကော့ပါဘူး။ ဒေါ်နယ်လ်ရဲ့ သမီးကွေဟာသူကို့အမေကုန်းကလိုပဲ သူ့ကိုလည်း မြေမြှုပ်မယ့်ဆီ သယ်သွားကြလိမ့်မယ်လို့ ကြိုးသိထားပုံရကယ်။

ဒီကစ်ခါကော့ ဖြစ်ပါ့မလား။ ကျွန်မကို့လည်း အရွယ်ကအိုလာကြောပြီ။ ဖေဖေ့ကိုယ်ခန္ဓာက ပိုလည်းလေးကယ်။ ဒွိဟဖြစ်နေကာကွေကို အရင်ကစ်ခါကုန်းကနည်းအကိုင်း ညီအစ်မချင်း ကစ်ယောက်ကို ကစ်ယောက် **"စိတ်ဆန္ဒအင်အားကြီးလာရင် မိန်းမသားကွေလည်း ဘာမဆို လုပ်ရင်ဖြစ်ကယ်"** လို့ ပြောရင်း စိတ်နှလုံး ဒုန်းဒုန်းချလိုက်ကြကယ်။

ဖေဖေကိုယ်တိုင် ဆောက်ခဲ့တဲ့ ကျွန်မကို့ ကြီးပြင်းလာခဲ့တဲ့ အိမ်ထဲမှာ စုဝေးကြပြီး ဖေဖေ့ဈာပန အခမ်းအနားမှာ ဘာပြောရင် ကောင်းမလဲလို့ ကိုင်ပင်ကြကယ်။ ကော်ဖီဖျော်ပြီး စားပွဲမှာ ကျွန်မကို့ ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်လိုက်ကယ်။ ဒီစားပွဲဟာ ကျွန်မကို့ ငယ်ငယ်ကုန်းက မနက်မိုးလင်းကိုင်း မိဘကွေနဲ့အတူ ပိုင်းဖွဲ့ထိုင်ခဲ့ကြတဲ့နေရာ။ အကျိုးရှိရာရှိကြောင်း အမိန့်ပေး ကာဝန်ချခဲ့တဲ့နေရာ။ ကျွန်မကို့ဘဝကွက် မိဘကွေက လမ်းညွှန်မှုပေးခဲ့တဲ့ နေရာပါ။

http://www.cherrythitsar.org

ခု ဒီနေရာကို ကျွန်မကို ပြန်ရောက်နေကြပြီ။ ဘက်တီက သူနာပြုဆရာမ၊ ဒွန်နာက ကရားရုံးသင်းထောက်၊ လင်ဒါက သွားစိုက်ပညာရှင်၊ ရီကာက အလွတ်ပညာသင်ကျောင်း ကစ် ကျောင်းက သိပ္ပံဌာနမှူး၊ ဂျင်းနက်နဲ့ ကျွန်မကို နှစ်ယောက်က ဒေါက်တာကွေဖြစ်လာကြတယ်။ ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ် ရပ်နိုင်ကဲ့ မိန်းမကွေ၊ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ထိန်းကျောင်းသွားနိုင်ကဲ့ မိန်းမသားကွေပါ။

"ဒီလိုဖြစ်အောင် သူ ဘယ်လိုလုပ်ခဲ့ပါလိမ့်"

ကျွန်မအကွေးက အသံထွက်သွားတယ်။

"ကို့ကွေကို မိန်းမကြီးခြောက်ယောက်ဖြစ်လာအောင် ဖေဖေ ဘယ်လိုမွေးထုတ်ခဲ့ပါလိမ့်"

"ဖေဖေက လေးကိုင်း၊ ကို့ကွေက မြားတံကွေ" လို့ ကစ် ယောက်က ပြောတယ်။

"ပြီးကော့ သူက အမြင့်ကိုမှန်ပြီး ချိန်ခဲ့တာ"

ဖေဖေ့ကို အကြောင်းပြပြီး ကျမ်းစာထဲက စာသားကချို့ ကျွန်မစိတ်ထဲ ပြန်ပေါ်လာတယ်။

"သင်သည် ဂိကသမားဖြစ်အံ့၊ သူကိုက သင့်လက်ချောင်း များကို ချိုးကြလိမ့်မယ်။ သင်သည် ကစားခုန်စားသူဖြစ်အံ့၊ သူကိုက သင့်ဒူးဆစ်ကို ထုတ်ကြလိမ့်မည်။ သို့သော်ငြားလည်း"

ဒီနေရာရောက်ရင် ဖေဖေကဓာတ်ဟန်ပါပါနဲ့ ခဏလောက် အမြဲရပ်ထားတတ်တယ်။

"သို့သော်ငြားလည်း သင်သည် ပညာကတ်သူဖြစ်အံ့၊ သင့် ဦးခေါင်းကွင်းသို့ တစ်ကြိမ်သွတ်သွင်းပြီးသောအရာသည် သင်

http://www.cherrythitsar.org

အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး သင့်ကိုယ်ပိုင်လုံးလုံး ဖြစ်ချေသည်”

ပြီးကော့ ရှိသေးဏ်။

“အကယ်၍ အိမ်ကံခါးဖွင့်မထားလျှင် ပြတင်းမှကွယ်၍ ကက်လေ့။ ပြတင်းပေါက်ပိတ်ထားလျှင် မြေအောက်ခန်းမဝင်၊ ထိုအခန်းသော့ခတ်ထားလျှင် အိမ်ခေါင်မိုးသို့တက်၍ မီးဖိုခေါင်းကိုင်မှ ဝင်ရောက်ရန်အလို့ငှာကြည့်လော့။ သင် ကြုံစားအားထုတ်နေသမျှ နည်းလမ်းဟူသည် ရှိမြဲဖြစ်၏”

ကျွန်မကို အများဆုံးပြောဖြစ်ကာကကော့ ဖေဖေ ကစ်ယောက် သူ့မိသားစုအပေါ် နှစ်နှစ်ကာကာမြုပ်နှံပြီး စိတ်ကစ်စိတ်ကညိုး ထားသွားကဲ့အကြောင်းပါပဲ။ ဖေဖေက ပြောလေ့ရှိကယ်။

“ငါ့မိသားစုကို ချစ်ကဲ့အတွက် ငါ့ကို မှားကယ်လို့ဆိုရင် ငါကလည်း မှန်ချင်စိတ်မရှိပါဘူး”

ဖေဖေဟာ သူ့ကိုယ်ပိုင်ဥာဏ်ပညာသက်သက်နဲ့သူ မှန်ခဲ့ကဲ့ သူပါ။

သချိုင်းမှာ အလံလွှမ်းထားကဲ့ ‘ခေါင်း’ကို ကျွန်မကို့ ပိုင်းမလိုက်ကြကယ်။ ကျွန်မကို့ဖေဖေကို အသက်ရှိနေကုန်းရော၊ မရှိကော့ကဲ့နောက်မှာပါ ဘယ်ကော့မှ မနိမ့်ကျစေရဘူးလို့ ကျွန်မကို့ အခိုင်အမာပိုင်းဖြတ်ပြီးသား။ ဒါကြောင့်မို့ သူမြတ်နိုးကဲ့ဇနီးကက်စ်နဲ့ ဘေးချင်းယှဉ်လျက် သူ့တွင်းဝရောက်ကဲ့အထိ မြေကကုတ် ကျင်းကူးသမားကစ်ယောက်ရဲ့ သမီးကွေက ခြေကစ်လှမ်း မယိမ်းယိုင်စေရဘဲ သူ့ကို သယ်မ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ကြပါကယ်။

■

http://www.cherrythitsar.org

ပီသာနုတာဝ်ဖုထဲတာ
ဃးစးဃးထိုတဲ့
သံယောဇဉ်တဝ်ဖု
အစကြာင်း

သံယောဇဉ်ပေပေ